

לעילוי שכינת עוזנו

תיקון גדול לגאולה

ובו עשרה מזמורים

שגילה השל"ה הקדוש

וקונטרס "ומהר לגאלינו"

ובו תפילות להחיש את הגאולה השלימה בב"א

בקריאה רבה של מו"ר המקובל

הרב מרדכי יצחקי שליט"א

הרב מפורת

מילי הקדמה

קונטרס "תיקון גדול לגאולה" ובו עשרה מזמורים שגילה רבי ישעיהו בן הרב אברהם הלוי הורביץ זיע"א, בחיבורו הגדול השל"ה, שני לחות הברית, מסכת תמיד נר מצווה, פרקים צג – צה.

עשרת המזמורים הם: ע"ט, פ', קל"ז – כ"ה, נ"א, צ' – פ"ט, צ"ח, ק"ז - צ"ו. ועוד קונטרס "ומהר לגאלנו" ובו ילקוט אמרים ותפילות להחיש גאולה.

מתפרסם ומופץ בקריאה רבה של מו"ר המקובל הרב מרדכי יצחקי שליט"א, הרב מפורת, לעילוי שכינת עוזנו, לחזק ולהתחזק בתפילה ובציפיית הגאולה השלימה.

הקונטרס נדפס ומופץ חנים לזיכוי הרבים בגאולה שלימה בב"א!

שלמי תודה בבריאות גופא ונהורא מעליא בכל מילי דמיטב מן שמיא:

- למורנו ורבנו המקובל הרב מרדכי יצחקי שליט"א וכל ב"ב - הי"ו
- לכל החבורא הקדישא משכימי קום ולומדי בית המדרש בתורת הנגלה ובתורת הנסתר ע"י מו"ר שליט"א.
- לחברנו ה' משה דסה הי"ו שת"רם את כל ההוצאה לעילוי נשמת אביו ואמו ז"ל.

תמונת השער - בהוקרת תודה מיוחדת לצייר המופלא ה' ברוך נחשון איש חברון שת"רם את תמונת השער מתוך סדרת ציורים חדשה על פסוקי תהילים.

כל המעוניין ליהנות מיצירותיו יפנה: ברוך נחשון, קרית ארבע חברון 029960314 ובאתר אינטרנט בכתובת www.nachshonart.com

הקלדה – בהוקרה להודיה עמיאל.

עריכה ודפוס - לרב רפאל עטיה הי"ו דפוס עטרת על עבודת ההדפסה.

ערכתי בחמלת השי"ת גואל ישראל, לע"נ הור"י יחיא ז'הרה עואמי ז'ה"ה. ע"י מכון שלהבי"ה לע"נ מו"ר הרב המקובל יוסף ב"ר יעקב צובירי זיע"א בעל ספר אמונת ה' ועוד רבים.

בשנת השמיטה ה'תשס"ח – כשנת עליית השל"ה הקדוש לארץ הקודש, ובימי בין המיצרים לתיקון השלם של הקמת ובנין שכינת עוזנו כמאמר הכתוב ובתפילה: ובא לציון גואל.

עורך: הרב משה עמיאל
להשיג בפלא' 0509113532

**קריאה רבה
להתחזק בתפילה לעילוי שכינת עוזנו
לקרב את הגאולה השלימה בב"א**

ממו"ר המקובל הרב מרדכי יצחקי שליט"א מרא דאתרא.

עם ישראל קדושים בכל אתר ואתר,

"וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וּמִצֵּאתֶם כִּי תִדְרְשׁוּנוּ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ"
— כך מפורש בתורה (דברים ד, ט). למדנו, כי מצווה עלינו להתפלל תמיד על הגאולה, וכמו שביאר מרן הגאון הרי"ח הטוב זיע"א בס' אדרת אליהו (לפר' ואתחנן): יובן בס"ד **לרמוז שאם יבקשו ישראל בגלות בעבור כבוד שמו יתברך** - ולא בעבור צערם ודחוקם, **אזי הם נגאלים**, גם שהמה בלתי ראויים. **ואמנם העיקר צריך להיות הבקשה מלב ונפש** (ועי' אדרת אליהו שם הפטרת ויקרא. ובבא"ח דרושים מסעי, בן איש חיל ג' תשובה ג'. החיים והשלום על תהילים כז, ד).

את היסוד הזה שנינו בגמ' ברכות (דף ט' ע"ב): **"צריך לסמוך גאולה לתפילה"**, והוא נפסק להלכה למעשה בשו"ע בסימן מיוחד לעניין, סימן קי"א. הגאון רבי יעקב סופר בעל כה"ח הביא (שם אות א' משם הירושלמי ונוכר בטור) כי הדבר נלמד מדכתיב יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי – היינו גאולה. וסמך ליה יענך ה' ביום צרה – היינו תפילה. **ובסוד העניין ראה מ"ש משם האריז"ל בשער הכוונות** בסוף דרוש הקדיש דף י"ד ע"ד, ועוד בסוף דרושי ק"ש ובפי' שער ששון שם. ומבואר שם בתוס' ד"ה כל שעיקר הכוונה למעליותא היא למי שסומך גאולה לתפילה כוותיקין, ומ"מ ביאר מרן בב"י סי' מ"ו דכל המתפלל יסמוך גאולה לתפילה **(ועי' לרמ"ק בפרדס רימונים כג, ד. והאר"י בעי"ח מו פ"ו מ"ת. ובפע"ח שער ק"ש כ"ט, ובשער העמידה ח').** ובאוצרות חיים שער אבי"ע. **ובסידור הרש"ש שם. ומ"ש השל"ה הק' במסכת פסחים מצה שמורה ד', ובתמיד נר מצוה צ"ה, ובווי העמודים פ"ט).**

בואו וראו שחכמינו אנשי כנה"ג תקנו ברכה מיוחדת להתפלל על הגאולה בתפלת העמידה: **"ראה נא בעניינו... ומהר לגאלנו גאולה שלימה למען שמך"**. בבואור ברכה זו כתב הגאון רבי יונתן אייבשיץ זיע"א (בספר יערות דבש ח"א דרשה א'): **"בברכת ראה נא יתפלל על גאולת ישראל. ולא תהיה כוונתו**

כדי שנהיה שרים וכו' אבל העיקר בשביל קדושת שמו הגדול הנקרא עלינו לבל יתחלל בגויים. וזהו עיקר שמחתנו בגאולה וכו' וזהו 'וגאלינו מהרה למען שמך' דייקא וכו'. **ויתן אדם ללבו כי בכל יום נעשה גאולה וקב"ה שומע תפילות ישראל**, ובפרט תפילת רבים דאינה נמאסת, רק בכל יום עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם, והיא הגאולה הנעשה בכל יום. לכך קבעו מטבע 'גואל ישראל' לשון הווה, שבכל יום פודה ומציל"י (וכ"כ רבי מנחם בר אהרון בר זרח בס' צדה לדרך, וע"ע בס' בית תפלה לרבי אלעזר פאפו זיע"א. וע"ע לשל"ה הק' בוי העמודים כ"ז).

ומבואר בשם הגאון רבי ישראל מאיר הכהן, החפץ חיים זיע"א (הח"ח בנתיבות התפילה קי"ב): **מ"ש וגאלינו מהרה למען שמך. יש לבקש תמיד מרבש"ע על הגאולה**, דכשאינן תובעים אין חיוב לפרוע בזמנו כמ"ש חז"ל (ב"מ קיא, א) ביומו תתן שכרו, אימתי - בזמן שתבעו, לא תבעו – אינו עובר עליו. בעה"ב שחייב כסף לפועלו אינו מצטער כשהלא אינו בא לתבוע ממנו. לעומת זאת הקב"ה חפץ ומצפה שהאדם יבוא לתבוע... וקרוב ה' לכל קוראיו.

וכ"כ רבי שניאור זלמן מלאדי בעל התניא (בשער התפילה ד"ה אני בצדק): "גואל ישראל לשון הווה שתמיד הוא גואל, מה שאין כן גאל ישראל שקודם שמונה עשרה לשון עבר דקאי בגאולה דיציאת מצרים, אבל גואל ישראל דצלותא היינו עניין גילוי אלקות ברוחניות תמידית בכל דור ובכל זמן וכו' וזה פירוש גואל ישראל דצלותא דתמיד הוא גואל לכללות נשמות ישראל שע"י זה יומשך גילוי אלקות".

ובזהר הקדוש מפורש העניין (שמות דף י"ב ע"ב) כי ע"י התפילה בבכי ודמעות מבטלים את הגזירות ומקרבים את הגאולה: "אמר רבי יהודה, לזמנא דאתי מה כתיב (ירמיה לא ח), בבכי יבואו ובתחנונים וגו', מהו בבכי יבואו, בזכות בכי דאם הילד שהיא רחל, יבואו ויתכנסון מן גלותא. ואמר רבי יצחק, פורקנא דישאל לא תליא אלא בבכי, כד ישתלמון ויכלון בכי דמעו דבכה עשו קמי אבוי, דכתיב וישא עשו קולו ויבך, אמר רבי יוסי אותו בכי דבכה עשו. ואינון דמעין אחיתו לישראל בגלותיה, כיון דיכלון אינון דמעין בבכיה דישאל, יפקון מגלותיה, הדא הוא דכתיב בבכי יבואו ובתחנונים אובילם".

וכ"כ רבי נחמן זיע"א בליקוטי מוהר"ן (קמא ב, ו) בזה"ל: "בְּאֵמַת כָּל הַתְּפִלוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דוֹר וְדוֹר, הֵם מְעַלִּים אוֹתָם, וּמְקִימִים אוֹתָם וכו'".

ובוֹנִין קוֹמְתָה שֶׁל הַשְּׂכִינָה מְעֵט מְעֵט, עַד שֶׁיִּשְׁתַּלֵּם שְׁעוֹר קוֹמְתָה, אָז יָבֹא מְשִׁיחַ.. וְאֵעִיף שְׁנֵרְאָה, שְׁעִי תִפְלֹתֵנוּ וְתוֹרַתֵנוּ יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה, אֵעִיף צְרִיכִין אֲנַחְנוּ לְחֻסְדּוֹ, שֶׁבְּחֻסְדּוֹ יִגְאֵל אוֹתֵנוּ". וְכִי בִסְפֵר הַשְּׁתַפְכוּת הַנֶּפֶשׁ (אוֹת פ"ב) "עֵיקַר הַגְּאֻלָּה שֶׁלֹּמָה שֶׁלְעֵתִיד הוּא רַק עַל יְדֵי תַפְלָה".

וְהֵנָּה "סוּד ה' לִירְאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם", וּמֵרֵן הַשְּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ, הוּא נִיחָה הַרְבֵּי יִשְׁעִיהוּ בֵּן הַרְבֵּי אַבְרָהָם הַלּוֹי הוֹרְבִיץ זִיע"א, גִּילָה תִיקוֹן גְּדוֹל בְּאַמִּירַת עֶשְׂרֵה מְזֻמּוֹרֵי תְהִילִים יְדוּעִים לְקִרְבֵּי אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמִשְׁשׁ שֵׁם בִּסְפָרוֹ שְׁנֵי לֹחוֹת הַבְּרִית, מִסַּכַּת תְּמִיד נֵר מְצוּהָ, פְּרָקִים צַג – צַה. וְהַרְחִיב לְבָאֵר אֶת כּוֹונַת הָעֵנִיין כִּי הֵם "נִגְדֵי מַעֲרֻכוֹת הָאַצִּילוֹת הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהֵם עֶשֶׂר קְדוּשׁוֹת וְשֶׁלֶשׁ מַעֲרֻכוֹת בְּבַחֲינָה זֹאת הַדִּין לְקוֹ הַחֲסֵד וְקוֹ הַרְחֻמִּים, וּמַלְכוּת עֶשְׂרִית קוֹדֶשׁ הַמְּקַבֵּל בְּכָל הַקְּדוּשׁוֹת". עוֹד פִּירַט בְּכָל מְזֻמּוֹר אֶת הַכוֹוֶנָה הַרְמוּזָה בּוֹ, וְאָמַר "וְהֵנָּה הַקְּרָה ה' לְפָנֵי דֶרֶךְ נִכּוֹן דֶּרֶךְ עוֹלָה בֵּית אֵל, הַבֵּא בְּסוּד ה' וְנִתְגַּלָּה לּוֹ תַעֲלוּמוֹת חֲכָמָה, אִזּוֹ יִדַע וַיִּבִּין שֶׁהַדְּבָרִים יַעֲשׂוּ רוּשֵׁם לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה וְאֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵינוּ חֲלָקוֹ".

וְבִאַנּוֹ בְּזֶה לְעוֹרֵר קְרִיָּאָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר, לְקוֹם וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאַמִּירַת עֶשְׂרֵה מְזֻמּוֹרִים אֱלֹהֵי עֵלִילוֹי שְׂכִינַת עוֹזֵנוּ, וְלִקְיִים "לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר? קְרָאוּ בְּשִׁמְךָ.. וַיִּקְבְּלוּ גְלָם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְךָ הִיא. וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כְּפֶתוּב בְּתוֹרַתְךָ, ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד", וַיִּתְקִיִּים בְּנוֹ מֵאַמֵּר חוֹתֵם שְׁלִימוֹת הַגְּאֻלָּה "וְנִיָּאֵמֶר, וְהָיָה ה' לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד".

הַקּוֹנְטֵרַס הַיּוֹצֵא מִבֵּית מִדְרָשׁנוּ מוֹדַפֵּס וּמוֹפֵץ חִינָם לְזֹכוֹת אֶת הַרְבִּים, וְכִנּוּי "שֶׁהַדְּבָרִים יַעֲשׂוּ רוּשֵׁם לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְאֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵינוּ חֲלָקוֹ".

בְּבִרְכָה רַבָּה לְגְאֻלָּה שְׁלִימָה בְּב"א

הַרְבֵּי מִרְדְּכֵי יִצְחָקִי

לזכרון עולם בהיכל ה'
"נר ה' נשמת אדם"

לעילוי נשמת

הורי היקרים:

אבי מורי

מאיר דסה בן מרים ז"ל

נלב"ע י"ט בשבט תשנ"ט

ואמי מורתי

אורלי דסה בת אמילי ז"ל

נלב"ע י"ב בסיון תשס"ד

ת.נ.צ.ב.ה.

*

הוקדש ע"י בנם משה דסה הי"ו

מאמר התיקון הגדול לגאולה**מדברי השל"ה הקדוש****הצדיק רבי ישעיהו בן הרב אברהם הלוי הורביץ זיע"א**

מי שנפשו חשקה לדבקה בו יתברך בשבחיו, אז ידבק עצמו בספר תהלים. וכבר אמרו רז"ל (ירושלמי שקלים ב, ה) שהתפלל דוד המלך עליו השלום שיאמרו זמירותיו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. וזה לשון רבינו יונה בפרק אין עומדין על המאמר דלעיל, אמר האל הגדול הגבור כו', יש מפרשים דווקא בשמות התואר כגון אלו אין להאריך, אבל בדברים של שבת, אם משבח למקום שעשה עמנו נסים ונפלאות ומספר אותם אינו אסור. ונראה שאפילו בזה העניין אין להאריך על מה שתקנו חז"ל יותר מדאי, דהא אמרינן (בהמ"ד ו'). כל המספר בשבחו של מקום יותר מדאי נעקר מן העולם. ואפשר לומר שלא אמרו ז"ל אלא כשחותם בו בברכה של הברכות שהם תואר, כגון מחיה המתים רופא חולים גואל ישראל, אבל כשאינו חותם על השבח בברכה אין בכך כלום. והנכון כדי לצאת מספק זה, שמי שירצה להאריך בשבח המקום ברוך הוא שיאמר אותו בפסוקים, וכיון שאומר פסוקים, אם הוא משבח למקום דרך קריאת פסוקים אין בכך כלום, מפי מורי הר"ב נר"ו, עד כאן לשונו.

ואשרי האיש אשר אומר תהלים בשירה ובזמרה ובשמחה ובכוונת הלב, לא כמו בדור הזה שאומרים במרוצה ובמהירות ובבלתי כוונה והבנה, ושוגים גם כן בקריאה ומדלגים הפסוקים וחוטפים זה מזה, האומר חוטף פסוק של העונים, והעונים חוטפים פסוק של האומר, וכמעט אין זה בירך אלא מנאץ ח"ו. על כן אני אומר טוב מעט בכוונה מהרבות שלא בכוונה.

ומי לה' אלי יתפוס זה הסדר שאסדר דבר יום ביומו חק ולא יעבור, כי על כן באתי בקונטרס הזה. ראשית דבר, תהלים יחלוק לימי החודש לגמור אותו כאשר סדר בעל צידה לדרך, דהיינו יום ראשון עד למה תעמוד מרחוק סימן י', יום שני מן למה תעמוד עד למנצח לעבד סימן י"ח, יום שלישי מן למנצח לעבד עד מזמור לדוד סימן כ"ג כו' ככתוב בצידה לדרך עיין שם:

עוד ראה ראיתי לומר בכל יום עשרה מזמורים, תלתא דפורענותא שהם נגד הגלות המר, ותלתא דתיובתא לקיים מה שנאמר (דברים ד, ל), בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושמעת בקולו, ותלתא דנחמתא דהיינו הגאולה מתוך השבועה. וסדר שלש אלה נזכרו בפרשת נצבים (דברים ל, א), והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך, והשבות אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלהיך שמה, ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו ככל אשר אנכי מצוך היום וּבְנִיךְ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ, וּשְׁבַח ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וּרְחִמְךָ וּשְׁבַח וּקְבַצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. וְעַל פִּי סֹדֵר זֶה סֹדֵר מִזְמוֹרִים הַנִּלְל. וְאַחַר כֵּךְ מִזְמוֹר עֲשִׂירֵי מַעֲנִיין הגאולה העתידה עתה, כי אז יכירו כל עולם מלכות שדי והיה ה' למלך על כל הארץ:

והנה הקרה ה' לפני דרך נכון דרך עולה בית אל, הבא בסוד ה' ונתגלה לו תעלומות חכמה, אז ידע ויבין שהדברים יעשו רושם למעלה למעלה ואשריו ואשרי חלקו.

כי לפי מה שבינותי בספרים שלש על שלש הנ"ל, הם נגד מערכות האצילות הקדוש שהם עשר קדושות ושלוש מערכות בבחינה זו הדין לקו החסד וקו הרחמים, ומלכות עשירית קודש המקבל בכל הקדושות:
תלתא דפורענותא נגד שלש אלה שהן קו הדין, בינה דמינה מתערין דינין, וגבורה והוד.

תלתא דתיובתא נגד התשובה, שימינו של הקדוש ברוך הוא שהיא החסד פשוטה לקבל שבים מצד חסדו, ובסוד הלובן שהוא קו החסד נתלבנו ביום כפורים עם התשובה חוט של זהורית, והם שלשה, חכמה שורש החסד, והחסד, ונצח ענף החסד.
ותלתא דנחמתא נגד קו הרחמים, כתר תפארת יסוד. ואז יתקן מלכות שדי, ותתחדש אור הלבנה כאור החמה בסוד עטרת תפארת, על ידי יחוד יסוד, וישתמשו בכתר אחד:

ואני אגלה רמז אחד או שתיים בכל מזמור ומזמור מעניין הנ"ל, וישמע חכם ויוסיף לקח כהנה וכהנה אלף פעמים, כי לא באתי להזכיר אלא ראשי פרקים, ואין מוסרים אלא לחכם שמבין מדעתו (חגיגה יג, א).

תלתא דפורענותא נגד קו הדין:

סימן ע"ט:

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך וגו' עד לדור ודור נספר תהלתך. היכל קדשך - בינה, היא היכל להקודש חכמה כנודע, ומצד בחינה זו נקראים ישראל קודש לה' ראשית וגו' (ירמיה ב, ג), וכתוב ראשית חכמה יראת ה' (תהלים קיא, י). שמו את ירושלים זהו ירושלים של מעלה, שעליה אמרו רז"ל (תענית ה, א), לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא בירושלים של מטה, וירושלים של מטה הוא יחוד תפארת ומלכות, סוד 'ו' ב'ה', וירושלים של מעלה יחוד חכמה ובינה, סוד 'ו' ב'ה'. מהר יקדמונו רחמך, כי בינה אף על גב דמינה מתערין דינים, מכל מקום עיקרה הוא רחמים. שבעתים אל חיקם, מצד המשכת ההשפעה מסוד השבעה המשתלשלים מבינה. וסיים נספר תהלתך, תהלה גם כן רומז מבינה כמוזכר בקצת מקומות בזוהר כמו שכתב בפרדס בשער ענייני הכינויים:

סימן פ':

למנצח אל שושנים וגו' עד האר פניך ונושעה. עוררה את גבורתך בזה המזמור רמזים לספירת גבורה. זהו הגבורה, והיא נקראת אלהים, וזהו אלהים השבני וגו'. יכרסמנה חזיר מיער זה עשו בן יצחק אשר ציד בפיו, הצד הבריות בסוד פחד יצחק ע"כ. אלהים צבאות שוב נא הבט משמים, הוא התפארת המטה כלפי חסד. ואמר אחר כך תהי ידך על איש ימינך, בסוד הגברת החסד וימין ה' רוממה על יד שמאל יד כהה:

סימן קל"ז:

על נהרות בבל וגו' עד אל הסלע על ערבים וגו' איך נשיר וגו'. השיר של הלויים הוא מצד הגבורה כנודע. בזה המזמור רמזים לספירת הוד, והוא להלל ולהודות בסוד ההוד שהוא ענף הגבורה. וכבר יש במדרש (ספ"ר לב, ד) שמזמור זה נאמר על הלויים שקטעו אצבעות ידיהם כדי שלא יהיו יכולים לקשקש בכלי שיר לפני נבוכדנצר ועבודה זרה שלו.

תלתא דתיובתא נגד קו החסד:**סימן כ"ה:**

לדוד אליך ה' נפשי אשא עד מכל צרותיו. דרכיך ה' הודיעני הם הדרכים נתיבות בסוד ל"ב נתיבות חכמה, בזה המזמור רמזים לספירת חכמה,, ואחר כך כל אורחות ה' חסד, כי החכמה שורש החסד. ואמר וחסדיך כי מעולם, ונקרא חסד מעולם על דרך שכתב הפרדס בשער ענייני הכינויים, כי החכמה נקראת עולם ההעלם, מפני שבה הקצות ההויות דקות ביותר סוד ה' ליראיו, כי החכמה מאין תמצא, והיא אתר דלא קיימא לשאלא שרותא דנקודא עילאה סתימא דלא ידיע:

סימן נ"א:

למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא וגו' עד על מזבחך פרים, בזה המזמור רמזים לספירת חסד. חנני אלהים כחסדך זהו חסד. הרב כבסני וגו', כי הוא המלבין בסוד אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, וזהו שאמר אחר כך ומשלג אלבין. ובסתום חכמה תודיעני, החסד שהוא ענף מהחכמה מגלה עמוקות מני חכמה:

סימן צ':

תפלה למשה וגו' עד כוננהו, בזה המזמור רמזים לספירת נצח.. בטרם הרים, נצח והוד הם הררי ציון. ימי שנותינו בהם שבעים שנה, בבחינת שבע ספירות מהכתר עד נצח, וכל אחת כלולה מעשר עולה שבעים. ומצד הגבורות, דהיינו הוד ענף הגבורה, עולה שמונים, וכלל גם כאן הוד, כי נצח והוד תרי פלגא דגופא. שבענו בבוקר חסדך, נצח הוא ענף החסד. וסיים ויהי נועם כמו שנאמר נעימות בימינך נצח, ומסודר מקו שני בזה אחר זה, ונביא לבב חכמה, שבענו בבקר חסדך, ויהי נועם נצח.

תלתא דנחמתא נגד קו הרחמים:**סימן פ"ט:**

משכיל לאיתן האזרחי וגו', בזה המזמור רמזים לספירת כתר, עד אמן ואמן חסדי ה' עולם. בספר הפרדס בשער ענייני הכינויים ערך חסד כתב, הכתר גם כן נקרא חסד עליון, כן פירש בזוהר באידרא, והטעם שהוא משפיע אל החכמה ששם יניקת החסד, ומטעם זה יקרא צד הכתר המשפיע אל החכמה חסד עילאה, עכ"ל. ועיין שם פרק שביעי משער אם אין סוף הוא הכתר, כי נהירו דחכמה מחסד שבחכמה שבכתר. ויודו שמים פלאך ה', כבר נודע הכתר נקרא פלא אמון מופלא, וגם פלא בסוף אלף שהוא הכתר כנודע. והנה בעניין הגלות מבואר בזוהר בכל צרתם לא צר, ל א ב'א' כתיב, ב'ו' קרינו. ב'ו' רמז לתפארת ישראל אשר הושלך משמים ארץ, וצרתם מגעת עד ה'א'. וזהו סוד הוא עשנו ול א אנחנו, כתיב ב'א' וקרי ב'ו', וזהו נחלת יעקב בלי מצרים עד למעלה בעת הגאולה. וזהו ויודו שמים פלאך ה', שמים תפארת, אף אמונתך מלכות, שישתמשו בכתר אחד ד"ו פרצופים, ורוצה לומר אמונתך שהיא עתה באף, כי סביב רשעים יתהלכון, תחזור בקהל קדושים. ומאחר שהמזמור זה רומז אל הכתר שהוא אב לאצילות ובו נכללים, נרמזים כולם בזה המזמור, וזהו שכתוב אל נערץ בסוד קדושים רבה, וסוד הקדושים הם חכמה ובינה, ונורא על כל סביביו הוא הבניין, מהחסד יסובב בסוד השמיטות ונפרטם אחר כך. לך שמים אף לך ארץ, סוד דו פרצופין. צפון וימין זרוע עם גבורה צדק ומשפט חסד ואמת, כולם רמזים להזרועות ונצחים. מצאתי דוד עבדי, הוא מלכות בית דוד:

סימן צ"ח:

מזמור שירו לה' שיר חדש וגו', בזה המזמור רמזים לספירת תפארת, עד במישרים. שיר חדש נאמר בלשון זכר, כי התפארת הוא הזכר, ובעת הגאולה לא תוסף קום בתולת ישראל שהיא הנקיבה לגמלם, רק עתה אקום יאמר ה', השם הגדול בכבודו כמבואר בזוהר. כי נפלאות עשה, יהיה המשך השפעה מהפלא העליון בסוד הדעת אל התפארת. הושיעה לו ימינו, כי כבר נודע שהתפארת מטה כלפי חסד שהוא ימין, והוא בין הימין וזרוע קדשו, והוא זוכר חסדו ואמונתו היא מלכות שמים, וזהו הריעו לה' כל הארץ, יחוד תפארת ומלכות בסוד היסוד הנקרא כל:

סימן ק"ז:

הודו לה' כי טוב וגו', בזה המזמור רמזים לספירת יסוד, עד חסדי ה'. יאמרו גאולי ה', כבר נודע כי יסוד נקרא גואל, כמו שנאמר (רות ג, יג), אם יגאלך טוב, וכתוב, אמרו לצדיק כי טוב, וזהו סוד סמיכת גאולה יסוד, לתפלה מלכות. וזהו שאמר אשר גאלם מיד צר, אשר אז היה ל א צר, ב'א' כתיב וקרי ב'ו', ויסוד הוא משך ה'ו', ועתה גאלם מיד צר. ונזכר ארבע פעמים בזה המזמור יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם, בחינת ענפי היסוד נקראים בנים לבחינת ענפי התפארת, כי יוסף בן יעקב, ויוסף הוא הצדיק, ובתפארת נאמר כתפארת אדם לשבת בית. ועניי נפלאותיו כבר פירשתיו במזמורים הקודמים.

והזכיר ארבע פעמים הגאולה מארבע גליות, ואז בעת הגאולה יתהפכו כל העמים אל שפה אחת ויאתיו כולם לעבדו ויכירו וידעו כל יושבי תבל כי מלכותו בכל משלה, ועל זה יאמר מזמור:

סימן צ"ו:

שירו לה' שיר חדש שירו לה' כל הארץ' עד ישפוט תבל בצדק ועמים באמונתו, והייתה לה' המלוכה והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

מיד הם נגאלים

השיב הקב"ה לשלושת אבות העולם:

"יש דור שהוא מצפה למלכותי, מיד הם נגאלים!

שנאמר ויש תקווה לאחריתך נאם ה' ושבנו בנים לגבולם".

טוב לתת צדקה וכמו שפסק הרמב"ם (הל' מת"ע י, א): "חייבין אנו להזהר במצות צדקה יותר מכל מצות עשה שהצדקה סימן לצדיק זרע אברהם אבינו שנאמר כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו לעשות צדקה ואין כסא ישראל מתכונן ודת האמת עומדת אלא בצדקה שנאמר בצדקה תכונני **ואין ישראל נגאלין אלא בצדקה** שנאמר ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה".

כוונה כללית:

יכוון בכל עשרת המזמורים הללו שהם נגד מערכות האצילות, והם: תלתא דפורענותא, ותלתא דתיובתא, ותלתא דנחמתא והעשירי מעניין הגאולה העתידה לבוא בב"א.

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו

לכל הצדיקים האמיתיים שבדורנו,

ולכל הצדיקים האמיתיים שוכני עפר,

קדושים אשר בארץ המה,

ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם,

רבי ישעיהו בן הרב אברהם הלוי הורביץ השל"ה הקדוש,

שגילה תיקון זה,

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן:

ואומר:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתא בדחילו ורחימו

על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

לפני אמירת מזמורי התהילים יאמר:

לְכוּ נְרַנְנָה לַה' נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ:

נְקַדְמָה פְּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ:

כִּי אֵל גָּדוֹל ה' וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

תלתא דפורענותא נגד קו הדין:

יכוון בשלשת המזמורים הללו (עייט, פ', קל"ז) שהם תלתא דפורענותא - נגד קו הדין, בספירת הבינה, וממנה הגבורה וההוד (בג"ה).

מזמור עט

מזמור לאסף וגוי' היכל קדשך, רמז לספירת הבינה, היא היכל להקודש חכמה כנודע. לייחוד ירושלים של מטה הוא יחוד תפארת ומלכות סוד יו' ביה', וירושלים של מעלה יחוד חכמה ובינה, סוד יו' ביה'. מהר יקדמונו רחמיק, כי בינה אף על גב דמינה מתערין דינים, מכל מקום עיקרה הוא רחמים.

- (א) מְזִמֹר לְאֶסֶף , אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלֶתְךָ , טַמְאוּ
 אֶת הַיֵּיכָל קְדֹשְׁךָ , שָׁמוּ אֶת יְרוּשָׁלַם לְעֵיִים:
- (ב) נִתְּנוּ אֶת נְבִלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם , בְּשֵׁר
 חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ אֲרִיץ:
- (ג) שָׁפְכוּ דָמָם כַּמַּיִם , סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר:
- (ד) הֵיִינוּ חֲרָפָה לְשֹׁכְנֵינוּ , לַעֲג וְקָלַם לְסְבִיבוֹתֵינוּ:
- (ה) עַד מָה ה' תִּצְנַח לְנֶפֶשׁ , תִּבְעַר כָּמוֹ אִשׁ קִנְאָתְךָ:
- (ו) שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ , וְעַל
 מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ:
- (ז) כִּי אֲכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נוֹהוּ הַשִּׁמּוֹן:
- (ח) אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשֹׁנִים , מִהֵר יִקְדְּמוֹנוּ
 רַחֲמֶיךָ , כִּי דָלוֹנוּ מְאֹד:

- (ט) עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ , וְהִצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
- (י) לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיחָה אֱלֹהֵיהֶם , יוֹדַע בַּגּוֹיִם
 לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּךְ:
- (יא) תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי אֶסִּיר , כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר
 בְּנֵי תְמוֹתָהּ:
- (יב) וְהָשִׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׁבַעֲתִים אֶל חֵיקֶם , חֲרַפְתָּם
 אֲשֶׁר חֲרַפוּךָ אֲדַנִּי:
- (יג) וְאֲנַחְנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ נוֹדָה לְךָ לְעוֹלָם ,
 לְדוֹר וָדוֹר נִסְפַר תְּהִלָּתֶךָ:

מזמור פ'

למנצח אל שושנים וגוי עוררה את גבורתך, רמו לספירת הגבורה, והיא נקראת אלהים. אלהים צבאות שוב נא הבט משמים, הוא התפארת המטה כלפי חסד. ואמר אחר כך תהי ידך על איש ימינך, בסוד הגברת החסד וימין ה' רוממה על יד שמאל יד כחה.

- (א) לַמְנַצֵּחַ אֵל שֹׁשְׁנִים , עֲדוֹת לְאֶסֶף מְזִמּוֹר:
- (ב) רַעַה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נִהַג כִּצְאֵן יוֹסֵף , יֵשֵׁב הַכְּרוֹבִים הוֹפִיעָה:
- (ג) לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבְנֵימִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרַתְךָ , וּלְכֹה לִישַׁעְתָּה לָנוּ:
- (ד) אֱלֹהִים הִשְׁיבֵנו , וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנוֹשַׁעָה:
- (ה) ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת , עַד מָתִי עֲשֵׂנָה בְּתַפְלַת עֲמֹד:
- (ו) הֶאֱכַלְתָּם לָחֶם דְּמָעָה , וְתִשְׁקֶמוּ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ:
- (ז) תִּשְׁיִמְנוּ מִדּוֹן לְשִׁכְנֵינוּ , וְאִיבִינוּ יִלְעָגוּ לָמוֹ:
- (ח) אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשְׁיבֵנו , וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנוֹשַׁעָה:
- (ט) גִּפְזָן מִמְצָרִים תִּסִּיעַ , תִּגְרֹשׁ גּוֹיִם וְתִטְעָה:
- (י) פָּנִיתָ לְפָנֶיךָ , וְתִשְׁרֹשׁ שְׂרָשִׁיָּה , וְתִמְלֵא אֶרֶץ:
- (יא) כָּסוּ הָרִים צִלָּה , וְעַנְפֵיָהּ אֲרִזֵי אֵל:

(יב) תִּשְׁלַח קְצִירָה עַד יָם , וְאֵל נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ:

(יג) לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ , וְאָרוּחַ כָּל עֲבָרֵי דָרְךָ:

(יד) יִכְרַסְמָנָה חֲזִיר מִיַּעַר , וְזִיז שְׂדֵי יִרְעָנָה:

(טו) אֱלֹהִים עֲבָאוֹת שׁוֹב נָא , הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה ,

וּפְקֹד גִּפְּנֵי זֹאת:

(טז) וּכְנָה אֲשֶׁר נִטְעָה יְמִינְךָ , וְעַל בֶּן אִמְצַתָּה לָךְ:

(יז) שִׁרְפָה בָּאֵשׁ כְּסוּחָה , מִגְּעַרְת פְּנִיךָ יֵאבְדוּ:

(יח) תִּהְיֶי יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינְךָ , עַל בֶּן אָדָם אִמְצַתָּ

לָךְ:

(יט) וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ , תַּחֲיִינוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא:

(כ) ה' אֱלֹהִים עֲבָאוֹת הִשִּׁיבֵנו , הָאֵר פְּנִיךָ וְנִוְשָׁעָה:

מזמור קלז

על נהרות בבל וגוי' איך נשיר את שיר ה', השיר של הלוויים רמז לספירת ההוד, והוא להלל ולהודות בסוד ההוד שהוא ענף הגבורה..

- (א) עַל נְהָרוֹת בָּבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ , בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:
- (ב) עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ , תְּלִינוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ:
- (ג) כִּי שָׁם שְׁאִלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה , שִׁירוּ לָנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן:
- (ד) אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר ה' , עַל אֲדַמַּת נָכַר:
- (ה) אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם , תִּשְׁכַּח יְמִינֵי:
- (ו) תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחֻפֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵכִי , אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי:
- (ז) זָכַר ה' לְבָנֵי אֲדָוָה אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם , הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
- (ח) בַּת בָּבֶל הִשְׁדוּדָה , אֲשֶׁרִי שִׁישַׁלְּמֵ לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָתָ לָנוּ:
- (ט) אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִז וְנִפֵּץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסַּלְעַ:

תלתא דתיובתא נגד קו החסד:

יכוון בשלשת המזמורים הללו (כ"ה, נ"א, צ"ו) שהם ותלתא דתיובתא - נגד קו החסד, בספירת החכמה, וממנה החסד ונצח (חח"נ).

מזמור כה

לדוד אליך ה' וגוי דרכיך ה' הודיעני, רמז לספירת החכמה, הם הדרכים נתיבות בסוד ל"ב נתיבות חכמה. כל אורחות ה' חסד, כי החכמה שורש החסד. והיא אתר דלא קיימא לשאלא שרותא דנקודא עילאה סתימא דלא ידיע.

(א) לְדוֹד , אֵלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֲשָׂא:

(ב) אֱלֹהֵי בְךָ בִטְחֹתִי אֵל אֲבוֹשָׁה , אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי:

(ג) גַּם כָּל קְוִיךָ לֹא יִבְשׁוּ , יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם:

(ד) דְרָכֶיךָ ה' הוֹדִיעֵנִי , אֲרַחֲוֶתִיךָ לְמִדְנִי:

(ה) הִדְרִיכֵנִי בְאֲמַתְךָ , וּלְמִדְנִי כִי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי , אוֹתְךָ קְוִיתִי כָּל הַיּוֹם:

(ו) זָכַר רַחֲמֶיךָ ה' וַחֲסָדֶיךָ , כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה:

(ז) חַטָּאוֹת נַעֲוֵרִי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר , כְּחֲסָדְךָ זָכַר לִי אֶתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ ה':

(ח) טוֹב וַיִּשֶׁר ה' , עַל כֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדַרְךָ:

(ט) יִדְרֶךְ עֲנׁוּיִם בְּמִשְׁפָּט , וַיִּלְמַד עֲנׁוּיִם דְרָכּוֹ:

(י) כָּל אֲרַחֲוֹת ה' חֶסֶד וְאֶמֶת , לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדְתּוֹ:

- (יא) לְמַעַן שְׂמַדְּהוּ , וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא:
- (יב) מִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא ה' , יוֹרְנוּ בְּדַרְךְּ יִבְחָר:
- (יג) נִפְשׁוּ בְּטוֹב תְּלִין , וְזָרְעוּ יִירֶשׁ אֶרֶץ:
- (יד) סוֹד ה' לִירְאָיו , וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם:
- (טו) עֵינַי תָּמִיד אֶל ה' , כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלֵי:
- (טז) פָּנֶה אֵלַי וְחַנּוּנִי , כִּי יַחֲדֵד וְעֲנֵי אָנִי:
- (יז) צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ , מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאָנִי:
- (יח) רְאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי , וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי:
- (יט) רְאֵה אִיבֵי כִּי רַבוּ , וְשִׁנְאַת חָמֶס שִׁנְאוֹנֵי:
- (כ) שְׂמֵרָה נִפְשֵׁי וְהִצִּילָנִי , אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְּךְ:
- (כא) תָּם וְיָשָׁר יִצְרוֹנִי , כִּי קוֹיִתִּיךְ:
- (כב) פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:

מזמור נא

למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא וגוי חנני אלהים כחסדך, רמז לספירת החסד. הרב כבסני, כי הוא המלכין בסוד אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו.

- (א) לַמְנַצֵּחַ מְזִמֹּר לְדָוִד:
- (ב) בָּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא , כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שֶׁבַע:
- (ג) חֲנֻנֵי אֱלֹהִים כַּחֲסֶדְךָ , כָּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פְּשָׁעַי:
- (ד) הָרַב כַּבִּסְנֵי מַעֲוֹנֵי , וּמַחֲטָאֵתִי טַהַרְנִי:
- (ה) כִּי פְשָׁעֵי אָנִי אָדַע , וְחַטָּאתִי נִגְדִי תִמְיֵד:
- (ו) לֵךְ לְבַדְּךָ חַטָּאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי , לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ:
- (ז) הֵן בְּעוֹז חוֹלְלָתִי , וּבַחֲטָא יַחַמְתַּנִּי אָמִי:
- (ח) הֵן אָמַת חִפְצָת בַּטְּחוֹת , וּבִסְתֵם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי:
- (ט) תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהַר , תַּכַּבִּסְנֵי וּמְשַׁלֵּג אֶלְבִּין:
- (י) תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה , תִּגְלַנָּה עֲצָמוֹת דְּכִית:
- (יא) הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחַטָּאֵי , וְכֹל עֲוֹנֹתַי מִחָה:
- (יב) לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים , וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי:
- (יג) אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ , וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי:

(יד) הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ , וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי:
 (טו) אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דְּרַכֶּיךָ , וְחַטָּאִים אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ:
 (טז) הִצִּילָנִי מִדְּמַיִם , אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי , תִּרְנָן
 לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ:

(יז) אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח , וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 (יח) כִּי לֹא תַחֲפִץ זִבַּח וְאַתְנָה , עוֹלָה לֹא תִרְצֶה:
 (יט) זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה , לֵב נְשַׁבֵּר וְנִדְבָה
 אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה:

(כ) הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן , תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם
 ׀ם:

(כא) אֲזִי תַחֲפִץ זִבְחֵי צְדָק עוֹלָה וְכֹלִיל , אֲזִי יַעֲלוּ עַל
 מִזְבְּחֶךָ פָּרִים:

מזמור צ'

תפלה למשה וגוי' בטרם הרים, רמז לספירות נצח והוד שהם הררי ציון. ימי שנותינו בהם שבעים שנה, בבחינת שבע ספירות מהכתר עד נצח, וכל אחת כלולה מעשר עולה שבעים. ומצד הגבורות, דהיינו הוד ענף הגבורה, עולה שמונים, וכלל גם כאן הוד, כי נצח והוד תרי פלגא דגופא.

- (א) תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים , אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה
הֵייתָ לָנוּ בְּדַר וְדָר:
(ב) בְּטָרֵם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלִיל אֶרֶץ וְתִבֵּל , וּמַעוֹלָם
עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
(ג) תֵּשֵׁב אָנוּשׁ עַד דֶּכָּא , וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם:
(ד) כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר ,
וְאַשְׁמוּרָה בַּלַּיְלָה:
(ה) זָרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיו , בַּבֶּקֶר כְּחֹצִיר יִחְלַף:
(ו) בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחִלָּף , לְעֶרֶב יִמּוֹלֵל וַיִּבֹשׁ:
(ז) כִּי כָלִינוּ בְּאַפֶּךָ , וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
(ח) שֵׁת עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדֶךָ עַל־מְנוּ , לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ:
(ט) כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ , כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ
הַגָּה:
(י) יְמֵי שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה , וְאִם בַּגְּבוּרָת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה , וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן , כִּי גֹז חֵישׁ וְנַעֲפָה:

(יא) מי יודע עז אפך , וכיראתך עברתך:

(יב) למנות ימינו פן הודע , ונביא לבב חכמה:

(יג) שובה ה' עד מתי , והנחם על עבדיך:

(יד) שבענו בבקר חסדך , ונרננה ונשמחה בכל ימינו:

(טו) שמחנו פימות עניתנו , שנות ראינו רעה:

(טז) יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם:

(יז) ויהי נעם אדני אלהינו עלינו , ומעשה ידינו

כוננה עלינו , ומעשה ידינו כוננהו:

תלתא דנחמתא נגד קו הרחמים:

יכוון בשלשת המזמורים הללו (פ"ט, צ"ח, ק"ז) שהם ותלתא דנחמתא - נגד קו רחמים, בספירת הכתר, וממנה התפארת והיסוד (כת"י).

מזמור פט

משכיל לאיתן האזרחי וגו', ויודו שמים פלאך ה' רמז לספירת כתר. והוא נקרא גם חסד עליון, שהוא משפיע אל החכמה ששם יניקת החסד, ומטעם זה יקרא חסד עילאה. ומאחר שהמזמור זה רומז אל הכתר שהוא אב לאצילות נרמזים כולם בזה המזמור.

(א) מִשְׁכִּיל לְאִיתָן הָאֲזָרְחִי:

(ב) חֲסֵדִי ה' עוֹלָם אֲשִׁירָה , לְדֹר וְדֹר אֲוֹדִיעַ אֲמוֹנַתְךָ

בְּפִי:

(ג) כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֲסֵד יִבְנֶה , שָׁמַיִם תִּכְנֶן אֲמוֹנַתְךָ

בְּהֵם:

(ד) כָּרַתִּי בְרִית לְבַחֲרִי , נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עֲבָדִי:

(ה) עַד עוֹלָם אֲכִיז זְרַעְךָ , וּבִנִּיתִי לְדֹר וְדֹר כְּסֹאֲךָ

סְלָה:

(ו) וַיֹּדֹוּ שָׁמַיִם פְּלֹאֲךָ ה' , אֵף אֲמוֹנַתְךָ בְּקַהֲל

קִדְשֵׁימ:

(ז) כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרֹךְ לְה', יִדְמָה לְה' בְּבָנֵי אֱלִים:

(ח) אֵל נִעְרָץ בְּסוֹד קִדְשֵׁימ רַבָּה , וְנוֹרָא עַל כָּל

סְבִיבִיו:

(ט) ה' אֱלֹהֵי יִצְבָּאוֹת מִי כְמוֹךָ חֲסִין , יְהִי , וְאִמּוֹנְתְךָ
 סְבִיבוֹתֶיךָ:

(י) אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת הַיָּם , בְּשׂוֹא גְלִיו אַתָּה
 תִּשְׁבַּחֶם:

(יא) אַתָּה דִּכְּאֵת כְּחָלָל רָהֵב , בְּזִרְעֵ עֲזָךְ פְּזַרְתָּ
 אוֹיְבֶיךָ:

(יב) לָךְ שָׁמַיִם אֵף לָךְ אֲרֶץ , תִּבְּל וּמְלֵאָה אַתָּה
 יִסְדְּתֶם:

(יג) עָפוֹן וַיִּמֵּן אַתָּה בְּרֵאתֶם , תְּבוֹר וְחֲרָמוֹן בְּשִׁמְךָ
 יִרְנְנוּ:

(יד) לָךְ זִרְעַ עֵם גְּבוּרָה , תִּעֲזוּ יָדְךָ תְּרוֹם יְמִינְךָ:

(טו) עָדֶךָ וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֵאֶךָ , חֶסֶד וְאֱמֶת יִקְדְּמוּ
 פְּנֶיךָ:

(טז) אֲשֶׁרֵי הָעַם יִדְעֵי תְרוּעָה , ה' בְּאוֹר פְּנֶיךָ יִהְלִכּוּן:

(יז) בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם , וּבְצִדְקָתְךָ יִרוּמוּ:

(יח) כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוֹ אַתָּה , וּבְרִצּוֹנְךָ תְרוֹם קִרְנֵינוּ:

(יט) כִּי לֹהֵ מָגִנְנוּ , וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּפָנֶינוּ:

- (כ) אַז דְּבַרְתָּ בְּחֶזֶן לַחֲסִידֶיךָ , וְהֵאמֵר שׁוֹיִתִּי עֶזְרָה עַל גְּבוּרָה , הֲרִימוּתִי בְּחֹר מַעַם:
- (כא) מִצָּאתִי דָוִד עַבְדִּי , בְּשֶׁמֶן קֹדֶשׁי מִשְׁחַתִּיו:
- (כב) אֲשֶׁר יָדִי תִבּוֹן עִמּוֹ , אֶף זְרוּעֵי תֵאֱמַצְנוּ:
- (כג) לֹא יִשְׂיֵא אוֹיֵב בּוֹ , וּבֶן עוֹלָה לֹא יַעֲנֶנּוּ:
- (כד) וּכְתוּתִי מִפְּנֵי צָרִיו , וּמִשְׁנֵאֵי אֶגְוֶף:
- (כה) וְאֶמוּנָתִי וְחֲסִדֵי עִמּוֹ , וּבְשֵׁמִי תִרוֹם קַרְנוֹ:
- (כו) וְשִׁמְתִּי בַּיָּם יָדוֹ וּבִנְהָרוֹת יִמִּינוּ:
- (כז) הוּא יִקְרָאנִי אָבִי אַתָּה , אֵלִי וְצוּר יִשׁוּעָתִי:
- (כח) אֶף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְנֶהוּ , עֲלִיוֹן לְמַלְכֵי אֶרֶץ:
- (כט) לְעוֹלָם אֲשַׁמֵּר לוֹ חֲסִדִּי , וּבְרִיתִי נֶאֱמַנֶת לוֹ:
- (ל) וְשִׁמְתִּי לְעַד זֶרְעוֹ , וּכְסֹאֹ פִימֵי שָׁמַיִם:
- (לא) אִם יַעֲזֹבוּ בְּנֵי תוֹרָתִי , וּבְמִשְׁפָּטֵי לֹא יִלְכוּ:
- (לב) אִם חֲקָתִי יַחֲלִלוּ , וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמְרוּ:
- (לג) וּפְקֻדָּתִי בְּשֶׁבֶט פִּשְׁעִים , וּבִנְגָעִים עֹנֵם:
- (לד) וְחֲסִדִּי לֹא אֶפִּיר מֵעִמּוֹ , וְלֹא אֲשַׁקֵּר בְּאֶמוּנָתִי:
- (לה) לֹא אַחֲלִל בְּרִיתִי , וּמוֹצֵא שְׁפָתַי לֹא אֲשַׁנֶּה:

- (לו) אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקִדְשִׁי , אִם לְדוֹד אֶכְזָב:
 (לז) זִרְעוּ לְעוֹלָם יְהִיָּה , וּכְסָאוֹ כְּשֹׁמֵשׁ נִגְדִי:
 (לח) כִּירַח יִפּוֹן עוֹלָם , וְעַד בִּשְׁחַק נֶאֱמַן סְלָה:
 (לט) וְאַתָּה זִנְחַת וְתַמָּאס , הִתְעַבְרַת עִם מְשִׁיחֶךָ:
 (מ) נִאֲרַתָּה בְּרִית עֲבָדֶיךָ , חֲלַלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוּ:
 (מא) פָּרַצְתָּ כָּל גְּדֵרְתֵינוּ , שִׁמְתָּ מִבְּצָרֵינוּ מִחַתָּה:
 (מב) שִׁסְהוּ כָּל עֲבָרֵי דָרְךָ , הִיָּה חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ:
 (מג) הֲרִימוֹת יָמִין צָרֵינוּ , הִשְׁמַחְתָּ כָּל אוֹיְבֵינוּ:
 (מד) אֶף תִּשָּׁיב צוֹר חֲרָבוֹ , וְלֹא הִקְמַתוּ בַּמְּלַחְמָה:
 (מה) הִשְׁבַּתָּ מִטְּהָרוֹ , וּכְסָאוֹ לָאָרֶץ מִגְרָתָה:
 (מו) הִקְצַרְתָּ יָמֵי עֲלוֹמֵינוּ , הֶעֱטִיתָ עָלֵינוּ בּוֹשָׁה סְלָה:
 (מז) עַד מָה ה' תִּסְתַּר לְנִצָּח , תִּבְעַר כָּמוֹ אִישׁ
 חֲמָתֶךָ:
 (מח) זָכַר אֲנִי מָה חָלַד , עַל מָה שָׂוֵא בְּרֹאת כָּל בְּנֵי
 אָדָם:
 (מט) מִי גָבַר יַחְיָה וְלֹא יִרְאֶה מוֹת , יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד
 שְׂאוֹל סְלָה:

(נ) אֵיִה תְּסַדִּיף הָרֵאשֵׁנִים , אֲדָנִי , נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד
בְּאִמּוֹנָתְךָ:

(נא) זְכֹר אֲדָנִי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ , שְׂאֵתִי בְּחִיקֵי כָּל רַבִּים
עַמִּים:

(נב) אֲשֶׁר חֶרְפוּ אוֹיְבֶיךָ , ה' , אֲשֶׁר חֶרְפוּ עֲקֵבוֹת
מְשִׁיחֶךָ:

(נג) בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מזמור צח

מזמור שירו לה' וגו', שיר חדש בלשון זכר **רמז לספירת תפארת**, ובעת הגאולה לא תוסף קום בתולת ישראל שהיא הנקיבה לגמלם, רק עתה אקום יאמר ה', השם הגדול בכבודו. הושיעה לו ימינו, כי כבר נודע שהתפארת מטה כלפי חסד שהוא ימין, והוא בין הימין וזרוע קדשו, והוא זוכר חסדו ואמונתו היא מלכות שמים, וזהו הריעו לה' כל הארץ, יחוד תפארת ומלכות בסוד היסוד הנקרא כל.

- (א) **מְזַמֵּר שִׁירוֹ לַה' שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה ,
הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעֵ קִדְשׁוֹ:**
- (ב) **הוֹדִיעַ ה' יְשׁוּעָתוֹ , לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה עֲדָקָתוֹ:**
- (ג) **זָכַר חֲסֵדוֹ וְאֲמוֹנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל , רָאוּ כָּל אַפְסֵי
אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:**
- (ד) **הָרִיעוּ לַה' כָּל הָאָרֶץ , פִּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזַמְרוּ:**
- (ה) **זַמְרוּ לַה' בְּכִנּוֹר , בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה:**
- (ו) **בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר , הָרִיעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ ה':**
- (ז) **יִרְעֵם הַיָּם וּמְלֵאוּ , תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָּה:**
- (ח) **נְהַרֹת יִמְחֲאוּ כָף , יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ:**
- (ט) **לְפָנֵי ה' כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ , יִשְׁפֹּט תִּבֵּל בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:**

מזמור קז

הודו לה' כי טוב וגו', יאמרו גאולי ה' רמז לספירת יסוד. ונוכר ארבע פעמים יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם, בחינת ענפי היסוד נקראים בנים לבחינת ענפי התפארת.

- (א) הִדּוּ לַה' כִּי טוֹב , כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
- (ב) יֹאמְרוּ גְאוּלֵי ה' , אֲשֶׁר גָּאֵלָם מִיַּד צָר:
- (ג) וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם , מִמְּזוּרַח וּמִמְּעַרְב מְצַפּוֹן וּמִיָּם:
- (ד) תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ , עִיר מוֹשָׁב לֹא מְצָאוּ:
- (ה) רָעִיבִים גַּם צִמְאִים , נִפְּשָׁם בְּהֵם תִּתְעַטֵּף:
- (ו) וַיִּצְעֲקוּ אֶל ה' בַּצָּר לָהֶם , מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם:
- (ז) וַיְדַרְיָם בְּדָרָךְ יִשְׂרָאֵל , לְלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב:
- (ח) יוֹדוּ לַה' חֲסִדּוֹ , וְנִפְּלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:
- (ט) כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה , וְנִפְּשׁ רַעְבָּה מִלֵּא טוֹב:
- (י) יִשְׁבִי חֲשֹׁךְ וְצִלְמוֹת , אֲסִירִי עָנִי וּבְרָזֹל:
- (יא) כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל , וְעֵצַת עֲלִיּוֹן נָאֲצוּ:
- (יב) וַיִּכְנַע בְּעַמָּל לִבָּם , כְּשָׁלוּ וַאֲיֵן עֲזָר:
- (יג) וַיִּזְעֲקוּ אֶל ה' בַּצָּר לָהֶם , מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:
- (יד) יוֹצִיאֵם מִחֲשָׁךְ וְצִלְמוֹת , וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק:
- (טו) יוֹדוּ לַה' חֲסִדּוֹ , וְנִפְּלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:

- (טז) כִּי שֶׁבַר דְּלֹתוֹת נֶחֱשֶׁת , וּבְרִיחֵי בְּרֹזֶל גִּדְעוּ:
- (יז) אֲוִלִים מְדַרְדֵּךְ פִּשְׁעֵם , וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ:
- (יח) כָּל אֶכֶל תִּתְעַב נַפְשָׁם , וַיִּגְיעוּ עַד שְׁעָרֵי מוֹת:
- (יט) וַיִּזְעַקוּ אֶל ה' בַּצַּר לָהֶם , מִמְּצַקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:
- (כ) יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפְּאֵם , וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם:
- (כא) יוֹדוּ לַה' חֶסְדּוֹ , וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:
- (כב) וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה , וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה:
- (כג) יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֲנִיּוֹת , עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים:
- (כד) הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי ה' , וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה:
- (כה) וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה , וַתִּרְוּמֵם גְּלִיוֹ:
- (כו) יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת , נַפְשָׁם בְּרָעָה
תִּתְמוּגָג:
- (כז) יַחוּגּוּ וַיִּנּוּעוּ כִּשְׂכוֹר , וְכָל חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע:
- (כח) וַיִּצְעַקוּ אֶל ה' בַּצַּר לָהֶם , וּמִמְּצוֹקֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם:
- (כט) יָקָם סְעָרָה לְדַמְמָה , וַיַּחֲשׂוּ גְלִיהֶם:
- (ל) וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ , וַיִּנְחַם אֶל מַחֲזוֹ חַפְצָם:
- (לא) יוֹדוּ לַה' חֶסְדּוֹ , וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם:

- (לב) וירוממוהו בקהל עם , ובמושב זקנים יהללוהו:
 (לג) ישם נהרות למדבר , ומצאי מים לצמאון:
 (לד) ארץ פרי למלחה , מרעת יושבי בה:
 (לה) ישם מדבר לאגם מים , וארץ ציה למצאי מים:
 (לו) ויושב שם רעבים , ויכונו עיר מושב:
 (לז) ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה:
 (לח) ויברכם וירבו מאד , ובהמתם לא ימעיט:
 (לט) וימעטו וישחו , מעצר רעה ויגון:
 (מ) שפך בוז על נדיבים , ויתעם בתהו לא דרך:
 (מא) וישגב אביון מעוני , וישם כצאן משפחות:
 (מב) יראו ישרים וישמחו , וכל עולה קפצה פיה:
 (מג) מי חכם וישמר אלה , ויתבוננו חסדי ה':

ומלכות עשירית קודש המקבל בכל הקדושות:
יכונו במזמור זה (צ"ו) שהוא מעניין הגאולה העתידה עתה - נגד העשירית שהיא קודש המקבלת בכל הקדושות, היא ספירת המלכות.

מזמור צו

שירו לה' שיר חדש וגו', רמז לספירת המלכות והייתה לה' המלוכה והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

- (א) שִׁירוּ לַה' שִׁיר חֲדָשׁ , שִׁירוּ לַה' כָּל הָאָרֶץ:
- (ב) שִׁירוּ לַה' בָּרְכוּ שְׁמוֹ , בִּשְׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ:
- (ג) סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ , בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו:
- (ד) כִּי גָדוֹל ה' וּמְהֵלֵל מְאֹד , נֹרְאָה הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים:
- (ה) כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים , וְה' שָׁמַיִם עָשָׂה:
- (ו) הוֹד וְהַדָּר לִפְנָיו , עֵז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
- (ז) הָבוּ לַה' מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים , הָבוּ לַה' כְּבוֹד וְעֵז:
- (ח) הָבוּ לַה' כְּבוֹד שְׁמוֹ , שְׂאוּ מִנְחָה וּבֵאוּ לְחֻצְרוֹתָיו:
- (ט) הִשְׁתַּחֲוּוּ לַה' בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ , חִילוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ:
- (י) אָמְרוּ בַגּוֹיִם ה' מֶלֶךְ , אֶף תִּכּוֹן תִּבְלָל בַּל תִּמוּט , יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים:
- (יא) יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ , יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוּ:

(יב) יַעֲלֶז שְׁדֵי וְכֹל אֲשֶׁר בּוֹ , אֲזִי יִרְנְנוּ כָּל עַצֵּי יַעַר:
 (יג) לִפְנֵי ה' בִּי בָּא בִּי בָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ , יִשְׁפֹּט תִּבְל
 בְּצֶדֶק וְעֲמִים בְּאִמוּנָתוֹ:

אחר העשרה מזמורים יאמר:

וְהִיְתָה לַה' הַמְּלוּכָה : וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה'
 אָחָד וְשְׁמוֹ אָחָד : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אָחָד : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ולסיום מזמורי התהילים יאמר:

מִי יִתֵּן מְצִיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב ה' שְׁבוֹת עַמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל : וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִה' מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה : וַיַּעֲזְרֵם ה' וַיַּפְּלֵטֵם
 וַיַּפְּלֵטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ :

קונטרס "ומהר לגאלנו"

ליקוט תפילות על הגאולה, למהר ולהחישנה בתפילה: "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד". התפילות הועתקו ממקורות נאמנים וידועים ע"פ ציון מקורן, ובאו להשלים את התיקון הגדול לגאולה שגילה השל"ה הקדוש. מפתח פרקי התפילות:

- **ברכת הגאולה** להזכיר מתוך תפילת העמידה.
- **תיקון עשרה הרוגי מלכות.**
- **תפילת שובה עלינו** מסדר התפילה הידועה לאחר תיקון חצות.
- **תפילת השל"ה להורים על ילדיהם** מרבי ישעיהו הלוי הורביץ זיע"א.
- **תפילת השל"ה הקצרה** מרבי ישעיהו הלוי הורביץ זיע"א.
- **מרבי שמעון בר יוחאי** מאמר מהזוהר הקדוש.
- **תפילת "בריך שמה"** מרבי שמעון בר יוחאי.
- **מהאר"י הקדוש** פיוט לשבת ובו על הגאולה.
- **מרבי שר-שלום שרעבי, הרש"ש הקדוש** זיע"א מאמר ותפילה.
- **תפילת תיקון הקדמונים לגאולה** שנהגו בה בקהילות ישראל.
- **תפילת אור החיים הקדוש לגאולת השכינה** מרבי חיים בן עטר זיע"א.
- **בקשה להגן מהגלות ולבקש על הגאולה** מרבי יחיא אלצ'הרי זיע"א.
- **פסוקים המסוגלים לתפלה** מכת"ק רבי שלם ב"ר יוסף משתא שבזי זיע"א.
- **תפילה מיוסדת על שם בן כ"ב** מרבי שמעון ב"ר שלם שבזי זיע"א.
- **תפילה מיוסדת על סוד כ"ו** מרבי שמעון ב"ר שלם שבזי זיע"א.
- **תפילה מיוסדת משם בן ע"ב** מרבי שמעון ב"ר שלם שבזי זיע"א.
- **בקשה נאה לישועת ה' כהרף עין** נרשמה ע"י כבוד מו"ר אבא יחיא עואד' עואמי זל"ה מכת"י של הר"ר מארי יוסף ב"ר יחיא נחום זיע"א.
- **תפילת הרמח"ל להחיש את הגאולה** מתפילות הרב משה חיים לוצאטו זיע"א.
- **תפילה להתעוררות הגאולה** מספר התפילות "מליץ טוב" לחסידא ופרישא הרה"ג דוד בן ציון לניאדו, מחכמי אר"ץ רבה ובעיה"ק ירושלים.
- **תפילות מרבי נחמן** מתוך ליקוטי תפילות שערך רבי נתן ע"פ תורתו של רבי נחמן זיע"א.
- **מרבי יוסף חיים**, הבן איש חי זיע"א
- **קרב גאולה.** מרבי יעקב אבוחצירא אביר יעקב זיע"א.
- **תפילת "זאת ליהודה"** מהמקובל האלקי הרב יהודה פתיה זיע"א. העתקנו מחתימת דברי קדשו לביאוריו על האדרא ועל עץ חיים.
- **תפילה להצלת ישראל מיד צר** מהמקובל האלקי הרב יהודה פתיה זיע"א. בהוראת מרן הראשון לציון הרב מרדכי אליהו שליט"א היא פורסמה ברבים עקב המצב השורר בארץ, לאומרה גם במקהלות עם בכל יום.
- **קרב הגאולה.** מהמקובל האלקי רבי יעקב אבוחצירא, אביר יעקב, זיע"א.
- **אשמח בך גואל נפשי.** מרבי ישראל אבוחצירא בבא סאלי זיע"א.
- **חיש ישע לצאן מרעיתך.** מרבי מאיר אבוחצירא זיע"א.
- **תפילה להצלת עם ישראל וכל תושבי ארץ ישראל** נוסח התפילה שחיבר מרן הראשון לציון המקובל האלהי הרב מרדכי אליהו שליט"א
- **כוונות כוונת הקדיש** על הגאולה.

קונטרס

ומהר לגאלנו

אמרים ותפילות על הגאולה

חיוב התפילה על הגאולה

* ראה דבר הקריאה-רבה של מו"ר המקובל הרב מרדכי יצחקי שליט"א בפתיחת התיקון.

מפורש נאמר בדברי הנביא ירמיה (פרק ל'): **"ציון היא דורש אין לה"**, ודרשו חז"ל (סוכה מ"א): **מכלל דבעיא דרישה!**

וכתב בזה הרמח"ל זיע"א במסילת ישרים, פרק י"ט:

"... ודבר זה ביארוהו בתנא ד"א ז"ל אמרו: כל חכם מישראל שיש בו דברי תורה לאמתו, ומתאנה על כבודו של הקב"ה כו', כל ימיו, ומתאוה ומיצר לכבוד ירושלים ולכבוד בית המקדש ולישועה שתצמח בקרוב ולכינוס גליות, זוכה לרוח הקודש בדבריו וכו', נמצאת למד שזאת היא הכוונה המעולה, שהיא רחוקה לגמרי מכל הנאת עצמו, ואינה אלא לכבודו של מקום ולקידוש שמו יתברך המתקדש בבריותיו בשעה שעושים רצונו.

ועל זה אמרו (זהר כי תצא): איזהו חסיד המתחסד עם קונו. והנה החסיד כזה מלבד העבודה שהוא עובד במעשה מצוותיו על הכוונה הזאת, הנה ודאי צריך שיצטער תמיד צער ממש על הגלות ועל החורבן, מצד מה שזה גורם מיעוט כביכול לכבודו יתי, ויתאוה לגאולה לפי שבה יהיה עליו לכבוד השם יתברך, והוא מה שכתב התדב"א שהבאנו למעלה, ומתאוה ומיצר לכבוד ירושלים וכו', **ויתפלל תמיד על גאולת בני ישראל והשבת כבוד שמים לעילוי.**

ואם יאמר אדם מי אני ומה אני ספון שאתפלל על הגלות ועל ירושלים וכו', המפני תפלתי יכנסו הגליות ותצמח הישועה? תשובתו בצדו, כאותה ששנינו (סנהדרין ל"ח): לפיכך נברא אדם יחיד, כדי שכל אחד יאמר בשבילי נברא העולם, וכבר נחת רוח הוא לפניו יתברך שיהיו בניו מבקשים ומתפללים על זאת, ואף שלא תעשה בקשתם מפני שלא הגיע הזמן או מאיזה טעם שיהיה, הנה הם עשו את שלהם והקב"ה שמח בזה. ועל העדר זה הדבר התרעם הנביא (ישעיה נ"ט): וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, ואמר (שם ס"ג): ואביט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך. ואמר (ירמיה ל'): ציון היא דורש אין לה, ופי' ז"ל (סוכה מ"א): **מכלל דבעיא דרישה. הרי כאן שחייבים אנחנו בזה, ואין לנו ליפטר מפני מיעוט כחנו."**

ובזוהר הקדוש שמות, בשלח, דף נ"ה ע"ב: "רבי יהודה הוה יתיב קמיה דרבי שמעון, והוה קארי, כתיב (ישעיה נב ח) **קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו**. קול צופיך, מאן אינון צופיך, אלא אליו אינון דמצפאן אימתי ירחם קודשא בריך הוא למבני ביתיה. נשאו קול, ישאו קול מבעי ליה, מאי נשאו קול, אלא כל בר נש דבכי וארים קליה על חרבן ביתיה דקודשא בריך הוא, זכי למה דכתיב לבתר, יחדיו ירננו, וזכי למחמי ליה בישובא בחדותא".

ברכת הגאולה ארבע ברכות מתוך תפילת העמידה:

לסמוך גאולה לתפילה. יידע האדם, כי עיקרה של התפלה לפני ה' היא על הגאולה השלימה, וממנה תוצאות חיים לכל צרכי הפרט והכלל. אמרו חכמים (בראשית רבא יג, ב) "כל תפילתן של ישראל אינה אלא על בית המקדש: מרי, מרי, מתי יתבנה בית מקדשא?". הנה מ"ש רבי יוסף גיקטילייה זיע"א בעל שערי אורה (שער שני, ספירה ט'):

"וצריך אני לעורר על עיקר גדול: דע כי בהתאחד מידת אל ח"י במידת אדנ"י אזי מידת אדנ"י יושבת על כיסא המלכות ומושלת על כל הנבראים, וכשא"ל ח"י נבדל ומסתלק ממנה אזי מידת אדנ"י, שנקרא שכינה, הולכת בגלות תחת שאר ממשלות וכוחות נכריות, והסוד: ושפחה כי תירש גבירתה (משלי ל, כג). לפיכך אמרו: צריך לסמוך גאולה לתפילה, כי סוד גאולה, אל ח"י, וסוד תפילה, אדנ"י ובהיותם שניהם סמוכים זה לזה אזי הכול בייחוד בשלימות ובברכה, וסימן: סומך ה' לכל הנופלים (תהלים קמה, טו). ואומר: נפלה לא תוסיף קום (עמוס ה, ב). ולפיכך צריכים ישראל להתכוון בכל יום כוונה גדולה לסמוך גאול"ה לתפיל"ה, כדי שיתחברו ויתאחדו שני שמות הללו. וכשמגיע אדם בברכת אמת ויציב לגאל ישראל, צריך להתכוון בלבו סוד גאולה זו מה היא...".

אמת, כי זו היא עיקר עבודתם של צדיקים וחסידים לפני ה', המייחדים ייחודים עליונים לאקמא שכינתא מעפרא, לעילוי שכינת עוזנו, והכל בסוד "ה' אחד ושמו אחד", על מנת שיתקיים מאמר הכתוב (זכריה יד, ט): "והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד". ביום ההוא – הוא עת הגאולה, כי עת לחננה כי בא מועד.

לפיכך, פתחנו בילקוט בארבע הברכות מתפילת העמידה המזכירים על הגאולה והמקדש ומלכות משיח בן דוד והחזרת השכינה לציון. ואע"פ שכל הברכות שבכל התפילה מתפרשות בסוד הגאולה:

פותחים בהזכרת זכות אבות שבה תליא הגאולה(א), ומשבחים בגבורותיו של הקב"ה שבגבורתו הוא גואלינו(ב), ועיקר ייעוד הגאולה הוא במה שייעדנו להיות לו לעם קדוש(ג), ועל כן אנו מבקשים בינה ובה עיקר ההבדלה בין ישראל לעמים שעיקר הגאולה היא בעבור ישראל(ד), ובעת הגאולה נזכה לתשובה שלימה(ה), ותהיה סליחה גמורה לכל ישראל(ו), ובזה ימהר ה' לגאלנו גאולה שלימה(ז), ותהיה הגאולה ומרפא בכנפיה(ח), ותשרה הברכה בהרווחה לכל(ט), ויתקבצו כל גלויות נדחי ישראל(י), וייעשו דין ונקמה ברשעים(יא), ויכלו המינים(יב), ויתברכו הצדיקים והחסידים(יג), ותבנה ירושלים עיר הקדש והמקדש(יד), ויעמוד משיח בן דוד(טו), ותישמע תפילת עם ישראל ברצון לפני גואלם ה'(טז), ותשוב העבודה למקומה במקדש(יז), ונודה לה' שיר חדש(יח), וה' גואל ישראל יעשה שלום במרומיו ועל כל ישראל(יט).

מ"מ, להלן הבאנו לעורר רק בארבע ברכות שהן מפורשות לכל, לידע ולזכור עניינן וכוונתן.

ברכת הגאולה. "אמר רבא, מתוך שעתידין להיגאל בשביעית לפיכך קבעוה בשביעית" (עין מגילה יז ע"ב). הנה כתב בסידור חמדת ישראל לכמהר"ר שמואל בן כמהר"ו וויטאל זיע"א מכוונות שמסר האר"י הקדוש זיע"א בברכה זו: "הוא כנגד הגבורה שבה, ור"ת ראה נא בענינו הוא רנ"ב, שהם כנגד רמ"ח אברים שבה כמו בזכר, ועוד ד' אברים היתירים שבה שהם שני צירים ושני דלתות כנודע, וכולם הם מצד הגבורה.

ולכן באמרו ברוך אתה ה' גואל ישראל, בהוי"ה זו כולה נקודה בשב"א שהיא בגבורה". ומבואר עוד בסידור הר"ר שבתאי זיע"א "כי צריך שמידת הגבורה יראה בעניינינו ותרוב את ריבנו וילחם את מלחמותינו, ולזה צריכים מידת הגבורה להשפיל ולהכניע אויבי ה' שרי מעלה, בזה יגאל אותנו. הברכה היא כנגד גבורה דרחל הנעשה מפרק שני דהוד דז"א, וע"כ שם הוי"ה שבחיתום הברכה הוא בניקוד שוא שהוא צד הגבורה".

רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ [ראשי תיבות רנ"ב שהם בסוד איברי הנוק', שיש לה ד' איברים יתירים על רמ"ח שבדוק', והם שני צירים ושתי דלתות ביסוד דילה שהם כולם מצד הגבורה] **וְרִיבָה רִיבָנוּ. וּמֵהָר לְגַאֲלָנוּ גְאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֹךְ** [יכווין: יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה מספר גאול"ה, מלא אות ו'] **כִּי אֵל גְּוֹאֵל חֲזַק אֶתָּה:**
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה [יאהדונהי, בניקוד שוא שהוא צד הגבורה]
גְּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

ברכת בנין ירושלים. בזה נצטוונו כמו שנאמר (תהילים קכב) "שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך" (עיין מגילה יז ע"ב). והנה מה שכתב בסידור חמדת ישראל: "הנה הברכה הזו היא בהוד שבו, ולכן באמרוך ברוך אתה ה' – בונה ירושלים, תכוון בהוי"ה זו כולה מנוקדת בקיבוץ שהוא בהוד שלו. ולהיות ברכה זו בהוד שהוא קו שמאל, לכן נזכר בה ענין ירושלים, כי ירושלים אחידת בשמאלא כנודע. ובאומרו וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין – צריך לכוון על משיח בן יוסף שיחיא ולא ימות עיי ארמילוס, כמ"ש חז"ל על פסוק חיים שאל ממך נתת לו, ועיין בספר הכוונות..."

תִּשְׁכֹּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.
וְכִסֵּא דָוִד עֲבַדְךָ מֵהָרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן [יכווין

להתפלל על משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילוס רשיעא. וכיוון גם כן על

שלימות הכסא באות אל"ף שיהיה שלם (בא"ח בשלח כ') **וּבְנֵה אוֹתָהּ**
בְּנֵין עוֹלָם בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

ברכת מלכות בית דוד. וכיוון שנבנית ירושלים בא דוד, שנאמר אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם (עיין מגילה יז ע"ג). ובכל רגע שמחכה לביאת המשיח מקיים שתי מצוות מדברי קבלה: א' - (חבקוק ב, ג) - "אם יתמהמה חכה לו כי בוא יבוא". ב - (צפניה ג, ח) - "לכן חכו לי נאום ה'". (ועוד ציונים בזה. עיין בסי' עולת תמיד למהר"ש הומינר זיע"א).

והנה מה שכתב בסידור חמדת ישראל: "הנה הברכה הזו היא **בנצח** שבו. ולכן באמרך - בְּרוּךְ אַתָּה ה' מְצַמֵּים קֶרֶן יְשׁוּעָה, תכוון בהוי"ה זו כולה מנוקדת בחיריק שהוא בנצח שבו.

ובתיבת צמ"ח - תכוון לשני ייחודים והם יהו"ה אהי"ה, והם בגימ' מ"ז. ועוד ייחוד שני והם הוי"ה אדנ"י והם בגימ' צ"א. ושני הייחודים האלו יחד הם בגימ' קל"ח כמנין צמ"ח.

ובאמרך לישועתך קוינו כל היום - תכוון לצפות ולקוות בכל יום לישועתו יתברך כדי שלא תתבייש בעת פטירתך, כשיעמידוך לדין וישאלוך: 'צפית לישועה', כמ"ש חז"ל במסכת שבת".

אַתָּה צִמַח [תכוון לשני ייחודים והם יהו"ה אהי"ה, והם בגימ' מ"ז. ועוד

ייחוד שני והם הוי"ה אדנ"י והם בגימ' צ"א. ושני הייחודים האלו יחד הם בגימ'

קל"ח כמנין צמ"ח] **דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תְצַמִּיחַ וְקַרְנוֹ**

תָּרוֹם בְּיִשׁוּעַתְךָ [יכוון לצפות לישועה באמת (בא"ח בשלח כ'). וגם יכוון לישועת ה' להצילנו בכל יום ובכל רגע (עיו"ח בשלח י"ד)] ♦ **כִּי לִישׁוּעַתְךָ קוֹיֵנוּ וְצַפִּינוּ כָּל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה** [יאהדונה. בניקוד חיריק שהוא צד הנצח] **מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:**

ברכת העבודה. כתב בס' עולת תמיד למהר"ש הומינר זיע"א "ימסור נפשו לעבודת השי"ת... ויתפלל מאוד לה' שתחזור העבודה למקומה כי שם נעשה תיקון עולמים.. ובשברון לב יתפלל שתחזור העבודה לירושלים כי היא תכלית השלמות". והנה מה שכתב בסידור חמדת ישראל: "רצה, הוא הנצח דאימא. ולכן באמרך בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְחַזֵּר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן, תכוון אל שם ב"ם שהוא חילוף שם א"ל באלפא ביתא דא"ב ג"ד.. והטעם הוא כי שם א"ל הוא במדת החסד בסוד חסד אל כל היום, ושם ב"ם שהוא חילופו, הוא במדת הנצח ענף החסד. ובמלת רצה – תכוון לשם אלהיים במילוי ההי"ן כזה: אל"ף למ"ד ה"ה יו"ם מ"ם, שהוא בגימ' רצה".

רְצֵה [תכוון לשם אלהי"ם במילוי ההי"ן כזה: אל"ף למ"ד ה"ה יו"ם מ"ם] **יְדוּד אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלַתֶם שְׁעָה. וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלַתֶם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל**

עֲמֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תִּתְחַפֵּן בְּנוֹ
וְתִרְצַנּוּ וְתִתְחַזְּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה [יאהדונהי. בניקוד חיריק שהוא
צד הנצח דאימא. תכוון אל שם ב"ם], הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ
לְצִיּוֹן:

תיקון עשרת הרוגי מלכות

מו"ר המקובל הרב מרדכי יצחקי שליט"א הרב מפורת בקש להתחזק בתיקון זה,
בהתאם לדברי רשב"י זיע"א בזוה"כ סוף איכה,
ודברי האר"י זיע"א בשעה"כ תפילת השחר א', ובשה"פ פרי וישב בסוד ר"ת הפסי'
ואנ"י אנ"ה אני בא, ודברי רבי יוסף חיים זיע"א בעו"כ פרי מקץ:

בתפילת שחרית לאחר הודו, באומרו "אל נקמות ה' אל נקמות
הופיע" – יכווין לשאול מהשי"ת שינקום נקמת עשרה הרוגי מלכות,
וע"י הזכרה זאת מתעוררין גופין קדישין דילהון לברר וללקט
הנשמות וניצוצי הקדושה שנשארו בקליפות דעשיה. ויכווין ר"ת
נפשנו חכתה לה' נח"ל, וס"ת כי גמל עלי שם יל"י המעלה נצוצין
דעשיה.. (והם מעלין מ"נ דנוקבא דז"א עד לימות המשיח בב"א)
וגבר ישראל.

ואלו הם עשרה הרוגי מלכות:

רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול
רבן שמעון בן גמליאל
רבי עקיבא בן יוסף
רבי חנינה בן תרדיון

רבי חוצפית המתורגמן
 רבי אליעזר בן שמוע
 רבי יהודה בן דמא
 רבי ישבב הסופר
 רבי חנינא בן חכינאי
 רבי יהודה בן בבא

תפילת שובה עלינו

מסדר התפילה הידועה הנאמרת לאחר תיקון חצות ובתפילת המועדים

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמְטִיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה
 עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה. כּוֹנֵן בַּיִת
 מִקֶּדֶשׁךָ עַל מְכוֹנוֹ הָרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ. שִׂמְחָנוּ בְּתַקְוֵנוּ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ. וְהִשָּׁב
 כְּהַגִּים לְעַבֻּדְתֶּם. וְלוֹיִם לְדוֹכְנֵם לְשִׁירִם וְלְזִמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם. וְשֵׁם
 נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ.
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְדוּד אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ.
 וְתִשְׁעֵנוּ בְּגִבּוֹלָנוּ. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסוּדְרָם
 וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם:

תפילת השל"ה להורים על ילדיהם

ידוע הדבר ומפורסם העניין לומר בערב ראש חודש סיוון את תפילת ההורים על ילדיהם
 שייסד השל"ה הקדוש, וזה נוסחה:

אתה הוא ד' אלוקינו עד שלא בראת העולם. ואתה הוא אלוקינו משבראת העולם. ומעולם ועד עולם אתה אל. ובראת עולמך בגין לאשתמודע (כדי להודיע) אלוהותך באמצעות תורתך הקדושה, כמו שאמרו חז"ל: "בראשית" בשביל תורה ובשביל ישראל. כי הם עמך ונחלתך אשר בחרת בהם מכל האומות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול. ועל קיום העולם ועל קיום התורה, באו לנו ממך ד' אלוקינו שני ציוויים: כתבך בתורתך "פרו ורבו" וכתבך בתורתך "ולימדתם אותם את בניכם". והכוונה בשתייהן אחת, כי לא לתוהו בראת כי אם לשבת. ולכבודך בראת, יצרת אף עשית, כדי שנהיה אנחנו וצאצאי כל עמך בית ישראל יודע שמך ולומדי תורתך. ובכך אבא אליך ד' מלך מלכי המלכים, ואפיל תחינתי, ועיני לך תלויות עד שתחנני ותשמע תפילתי, להזמין לי בנים ובנות וגם הם יפרו וירבו, הם ובניהם עד סוף כל הדורות, לתכלית (למטרה) שהם ואני ואנחנו כולנו, יעסקו בתורה הקדושה, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך, ודבק ליבנו במצוותיך, לאהבה וליראה את שמך.

אבינו אב הרחמן תן לכולנו חיים ארוכים וברוכים. מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים! זכרנו לחיים נצחיים! כמו שהתפלל אברהם אבינו: "לו יחיה לפניך", ופירשו חז"ל: "בייראתך!" כי על כן באתי לבקש ולחנן מלפניך, שיהי זרעי זרעי עד עולם זרע כשר, ואל ימצא בי ובזרעי ובזרע זרעי עד עולם שום פסול ושמץ. אך שלום ואמת, וטוב ויושר בעיני אלוקים ואדם! ויהיו בעלי תורה, מארי מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי רוא, מארי מצוה, מארי גומלי חסדים, מארי מידות תרומיות. ויעבדוך באהבה וביראה פנימית,

ולא יראה חיצונית. ותן לכל גויה וגויה מהם די מחסורה בכבוד, ותן להם בריאות וכבוד וכת, ותן להם קומה ויופי, וכן וחסד. ויהיה אהבה ואחוזה ושלום ביניהם. ותזמין להם זיווגים הגונים מזרע תלמידי חכמים, מזרע צדיקים. וגם הם, זיווגם, יהיה כמותם ככל אשר התפללתי עליהם, כי זיכרון אחד עולה לכאן ולכאן. אתה ה' יודע כל תעלומות, ולפניך נגלו מצפוני לבי. כוונתי בכל אלה למען שמך הגדול והקדוש, ולמען תורתך הקדושה. על כן, ענני ד' ענני, בעבור האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב. ובגללם תושיע בנים להיות הענפים דומים לשורשם. ובעבור דוד עבדך, "רגל רביעי במרכבה", המשורר ברוח קדשך: "שיר המעלות, אשרי כל ירא ד' ההולך בדרכיו, יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך. אשתך כגפן פוריה בירכתי בתיך, בניך כשתילי זיתים סביב לשולחניך. הנה כי כן יבורך גבר ירא ד'. יברכך ד' מציון, וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך, וראה בנים לבניך שלום על ישראל".

אנא ד' שומע תפילה יקויים בי הפסוק: "ואני זאת בריתי אותם, אמר ד': רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתני בפיך ולא ימושו מפיך ומפי זרעך, מפי זרע זרעך אמר ד' מעתה ועד עולם!

יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, ד' צורי וגואלי:

תפילת השל"ה הקצרה

בספר, ב"שער האותיות"
לאמרה בכל יום במכל מקום ולכל ענין

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה,

רבון העולמים, הצליח דרכי,
 כי ממך הכל ומידך נתנו לך:

מרבי שמעון בר יוחאי

בזוהר הקדוש, זוהר חדש פרשת בלק

בכה רבי שמעון ואמר, ווי דגלותא אתמשך, ומאן יכיל למסבל ליה. אמר ליה, אי רבי אי רבי, אלו הוית ידע כמה ערטולא ובלבולא, עבד קב"ה בכלהו רקיעין, בשעתא דגזר ומסר לון לישראל בידא דההיא שפחה, ולאשתעבדא תחות ידא דאדום:

בשעתא דהוו כתבי פתקין ברקיעא, עד דלא אחתימו, בגושפנקא דחותמא דמלכא, קרא קב"ה לכל חילי שמייא, וקרא לגבריאל דקסת הסופר בחרצוי, ואמר ליה, איעכב פתקין עד דלא אחתימו, ואבכה על בני, ואעביד להון מספדא ואבלא. באומאה עלייכו, כל חילא דשמיא, דתשבקון לי, ולא תתקפון לנחמא לי. כד"א, על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שוד בת עמי:

בעט בעיטין ברקיעא דערבות, ועבד ביה בקועין וחלונין פתיחין. פתח ואמר, בני. בני רחימו דמעיי, רביתי לכו, ונטלית לכו, כאבא דנטיל לבריה, אוליפנא לכו דחלתי, אשלטית לכו על כל אומין דעלמא. חבתון קמאי בכמה חובין, עברנא עלייכו, בגין דבנין יקירין רחימין הוויתן קמאי:

בני בני, אקרא לארבע סטרין דעלמא, ואומינא להו עלייכו. מזרח מזרח, באומאה עלך, אי בני יתבדרון בינד, דתסתכל בתוארא ודיוקנא דילהון, היך אשתני ואשתחר בענויין דעבדון לון בגווד, ותבכה ובספד עליהון ותנטר לון:

בני בני, כד היתון בביתאי, בתוקפא דאמכון, בעידונין בעינוגיין, לא אשגחתון עלי. בני בני, מה אעביד לכון, גזירא גזרנא באומאה, אלא אנא ואתון נגלי:

משה רעייא מהימנא, איך לא תשגח על בני, ענא קדישא דמסרית בידך. מזרח מזרח, אתערי לגבי משה, ותבכון ותספדון על בני, אבלא ומספדא אשמעו כחדא, עד דאנא אשמע ואתרוי עמכון:

בני בני, רחמיין דנפשאי, היך תהכון בשלשלאין תקיפין, ידכון מהדקן לאחורא. בנין דאתרביאו בעידונין, בנין דהוו יקירין מפז וספירין. בני בני, חסידין קדישין, היך תפלון בידי נוכראין, דלא רחמיין כלל. בשרא קדישא דגופיכון, איתרמי ואתחלל בשווקים וברחובות, בני בני. ווי עליכון ועלי. כדין בזע פורפירא דיליה. והיינו דכתיב, בצע אמרתו:

דרום דרום, באומאה עלך, כד יתבדרון בני בגווד, דתסתכל בהו היך משחרא דיוקניהון, וימינהון תבירין ביני עממיא. דרום דרום, באומאה עלך, אתער לגבי אברהם רחמיאי, ואימא ליה איך נפלו בנוי, ואתבדרו בין שנאיהון, ותבכון ותספדון עליהון. דרום דרום, באומאה עלך, דתנטר בני רחמי דנפשאי, כד יתבדרון בגווד:

צפון צפון, אתער בקול בכיה ומספד ואבלא ויגונא לגבי בני. ואימא ליה לעקידא דמדבחי, היך אזלין בנוי, והיך נפלון בחרבא. ולא תימרון דא, ולא תהודעון דא ליעקב אבוהון. דלא יהפך עלמא בריגעא:

מערב מערב, אתער לגבי נאקת חללין, וקרבין תקיפין דבני. איתער לגבי רחימתי יונתי תמתי, היך נשלין בנהא. והיך מתבדרין בכמה סטריין: אחתי ברתי רעייתי רעיית דילי, רחימתא דנפשאי, מה נעביד מן בננא מה יעבדון אינון. אבל רחימתי אחתי, אימא לך, אי ברעו סלקא עלך, אנת מרובעת, וגדפין דילך פרישן לדי' סטריין, באומאה עלך ברתי יחידתי, דתהך בהדיהו, ולא תשבוק לון, ותחפי עליהו בארבע סטריין דעלמא. ואי לא, יתאבדון מעלמא:

מה אימא לך ר', בההיא שעתא דכנסת ישראל שמעת דא, ארימת קלא, ואודעזעו תמינסר אלף עלמין, וקב"ה בהדה. וכדין קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה. וקב"ה כדין, ויקרא אדנ' ה' צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד:

מאן חמא ערטולא בכלהו רקיעין, מאן חמא בלבולא ומספידא דתמן. עד דכל חיילי שמייא חשיבו, דכל עלמין יתהפכו:

אמר לה קב"ה לכנסת ישראל, ברתי יחידתי דילי, תהך לחפייא עליהו, ולדיירא עם בננן. אמרה ליה, מארי דעלמא, לא איהך. בתר דרבית לון, ותקינית לון, וגדילית לון. אהי חמית לשנאיהו דאכלי לון, ותנשי לנא תמן. כדין אומי קב"ה לה, לאקמא לה, ולנפקר לון לישראל, ולאפקא לון מגלותא. כד"א, כה אמר ה' מנעי קולך מבכי וגו', ויש תקוה לאחריתך כו', ושבו בניס לגבולם:

תפילת רבי שמעון

תפלת רבי שמעון המובאת בזוהר הקדוש חלק ב' (דף ר, א), ושם: "אמר רבי שמעון, כד מפקין ספר תורה בצבורא למקרא ביה, מתפתח תרעי שמייא דרחמין, ומעוררין את האהבה לעילא, ואבעי ליה לבר נש למימר הכי".

ברוך שמייה דמארי עלמא, בריך כתרך ואתרך, יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם, ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך, ולאמטויי לנא מטוב נהורך, ולקבלא צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך דתוריק לן חיינ בטיבו, ולהוי אנא עבדך פקידא בגו צדיקיא, למרחם עלי, ולמנטר יתי וית כל די לי, ודי לעמך ישראל, אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא, אנת הוא שליט על כלא, אנת הוא דשליט על מלכייא, ומלכותא דילך הוא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא, דסגידנא קמיה ומקמי דיקר אורייתיה, בכל עידן ועידן לא על אינש רחיצנא, ולא על בר אלהין סמיכנא, אלא באלהא דשמיא, דהוא אלהא קשוט, ואורייתיה קשוט, ונביאוהי קשוט, ומסגי למעבד טבוון וקשוט, ביה אנא רחין, ולשמייה קדישא יקירא אנא אימר תושבחן, יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתך, ותיהב לי בנין דכרין דעבדין רעותך, ותשלים משאלין דלבאי, ולבא דכל עמך ישראל, לטב ולחיינ ולשלם אמנ:

מהאר"י הקדוש

פיוט לשבת קודש (ר"ת יצחק לוריא) שעניינו בקשת הגאולה. כמאמר רשב"י בגמ' שבת דף קי"ח ע"ב: "אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים".

יום זה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרְהָ וְשִׁמְחָה: שַׁבַּת מְנוּחָה:

צוֹיֵת פְּקוּדִים – בְּמַעֲמַד הַר סִינִי.

שַׁבַּת וּמוֹעֲדִים – לְשֹׁמֵר בְּכָל-שָׁנָי.
 לְעֶרְךָ לְפָנָי. מִשָּׂאת וְאֲרוּחָה – שַׁבַּת מְנוּחָה:
 יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׂמְחָה: שַׁבַּת מְנוּחָה:

חֲמֻדַּת הַלְּבָבוֹת – לְאִמָּה שְׁבוּרָה.
 לְנַפְשׁוֹת נִכְאָבוֹת – נִשְׁמָה יִתְרָה.
 לְנַפֵּשׁ מְצֻרָה. יָסִיר אֲנַחָה – שַׁבַּת מְנוּחָה:
 יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׂמְחָה: שַׁבַּת מְנוּחָה:

קִדְשֵׁת בְּרִכְתּוֹ – אוֹתוֹ מְכַל-יָמִים.
 בְּיִשְׁשֵׁת כְּלִית – מְלֵאכֶת עוֹלָמִים.
 בּוֹ מְצָאוּ עֲגוּמִים. הַשְּׁקֵט וּבִטְחָה – שַׁבַּת מְנוּחָה:
 יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׂמְחָה: שַׁבַּת מְנוּחָה:

לְאִסּוּר מְלֵאכָה – צוֹיִתְנוּ נוֹרָא.
 אֲזִכָּה הוֹד מְלוּכָה – אִם שַׁבַּת אֲשַׁמְרָה.
 אֲקָרִיב שֵׁי לְמוֹרָא. מְנַחָה מְרַקְקָה – שַׁבַּת מְנוּחָה:
 יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׂמְחָה: שַׁבַּת מְנוּחָה:

וְשִׁיר אֲעֶרְךָ לְךָ – בְּנִגּוּן וּנְעִימָה.
 מוֹל תִּפְאָרַת גְּדֻלָּךְ – נִפְשֵׁי לְךָ כְּמִהָה.
 לְסִגְלָה תִּמְיָמָה. קִיָּם הַבְּטָחָה – שַׁבַּת מְנוּחָה:

יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:

רצה תפילתי – כמו קרבן נחשון.

יום מנוחתי – ברנה ובששון.

חביב כבת אישון. ברב הצלחה – שבת מנוחה:

יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:

ישעף קוינו – יה אדיר אדירים.

בן-דוד מלבנו – שלח נא לעברים.

ויקרא לדרורים. רוח והנחה – שבת מנוחה:

יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:

אנא עליון נורא – הביטה עננו.

פדנו במהרה – חננו. חננו.

שמח נפשנו באור ושמחה – שבת מנוחה:

יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:

מרבי שר-שלום שרעבי הרש"ש זיע"א

הנה מה שכתב בהקדמת הס' רחובות הנהר, דף ז' ע"א: "וסדר התחלקות והתחברות י"ס דמ"ה עם י"ס דב"ן דפרצופי אב"ע היה באופן זה. והנה אם היו מתבררים ועולים ונתקנים כל האורות של המלכים שהם המלכיות דב"ן הנז"ל, אזי היו יוצאים ג"כ הט"ס העליונות דב"ן דכל פרט שלמים בכל בחי', עם שם מ"ה ע"י הזיווג הנז"ל דע"ב וס"ג דא"ק. והיה שם ב"ן שלם בי"ס שלימות. ואז היו מתחברים י"ס דמ"ה עם י"ס דב"ן, כתר עם כתר וחכמה עם חכמה כו' וכנז'

בפ"ו משער שבירת הכלים ובכמה מקומות. אמנם, לא נתבררו כל האורות דמלכיות דמלכים דב"ן הנז' אלא מקצת מהם, אותם חלקי האורות המוכרחים לתקן מהם פרצופי אבי"ע, המתייחסים לאותו העת והזמן אשר הם מוכרחים להמצא קודם בריאת אדה"ר, ושארית הבריורים נשארו להתברר ע"י התפילות והמצוות שיעשה אדה"ר ע"ה. וכיון שגרם החטא ולא נעשה על ידו כי אם מה שהיה ראוי ומתייחס אליו בלבד כידוע, כי לו יתברך נתכנו עלילות, נשאר להתברר בכל דור ודור ע"י התפילות והמצוות שיקיימו ישראל בכל דור ודור, שהם הנשמות הנמשכות ממחצב הנשמות ובאות בכל דור ודור, להשלים להעלות הבריורים דמחצב הספירות והנשמות המתייחסים לאותו הדור, כפולים ומכופלים מהנשמות ישנות, להשלים הבריורים של הדורות ההם שעברו, עד שיושלמו להתברר כל הבריורים דב"ן. ואז ישתוו חיבור י"ס דמ"ה עם י"ס דב"ן, כתור עם כתר כו'. וזה יהיה בעת ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו כ"ר:

להלן חלק מהתפילה שחיבר הרש"ש המובאת ונזכרת לאומרה לאחר תיקון חצות או באשמורת הבוקר, והזכירה רבנו הגר"ח הבא"ח בס' לשון חכמים ח"א סימן עו.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיחָא עֵתָה עֵת רְצוֹן וַיִּמְשַׁךְ אֹרֹךְ
גְּדוֹל וְשַׁפְּעַ גְּדוֹל לְשֵׁרֵשִׁים הָעֲלִיוֹנִים, וּמְשַׁרְשִׁים הָעֲלִיוֹנִים יִמְשַׁךְ לְפָרְצוֹפִים
הָעֲלִיוֹנִים, וּמֵהַפְּרָצוֹפִים הָעֲלִיוֹנִים לְהַפְּרָצוֹפִים הַתַּחְתּוֹנִים, וַיִּתְּפֹשֵׁט הַשַּׁפֵּעַ מֵאֶחָד
לְאֶחָד מֵרֵאשִׁי וְעַד סוּף, כְּפִי הַסֵּדֶר הָרְאוּי לָהֶם, וַיִּתְּמַתְקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת וְהַדֵּינִים.
וְגַם יִמְשַׁךְ שַׁפְּעַ גְּדוֹל מִמַּלְכוּת דַּעֲתִיקָא, הַמְּלוּבֶשֶׁת בְּמַלְכוּת דְּאַרְיֵךְ אַנְפִּיקָא, לְהַאֲרִי
וְלְהַשְׁפִּיעַ שַׁפְּעַ גְּדוֹל לְמַלְכוּת נוֹקְבָא קַדִּישָׁא דְזַעֲרִי אַנְפִּיקָא, לְהַשְׁלִים בְּנִינְיָה
וְתִיקוּנְיָה. וְהִיא אֹרֵךְ הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה. וּמִמֶּנָּה יִמְשַׁךְ שַׁפְּעַ גְּדוֹל לְמַלְכָּא
מִשִּׁיחָא, וְנִתְחַה עָלָיו רוּחַ יְיָ וְרוּחַ חֲכָמָה וְבִינָה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוּרָה רוּחַ דַּעֲתָ וְיִרְאַת
יְיָ. וְחַנּוּנוּ מֵאֵתְךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעֲתָ, וְקִיָּים בְּנוּ מִקְרָא שְׂכַתוּב עַל יַדֵּי יִרְמִיָּה
הַנְּבִיא: כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם יְיָ
נִתְתִּי אֶת תּוֹרָתִי בְּקִרְבְּךָ וְעַל לִבְךָ אֶכְתְּבֶנָּה וְהִיִּיתִי לָּךְ לְאֱלֹהִים וְהָמָּה יִהְיֶה לִּי
לְעַם: וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רַעְהוּ וְאִישׁ אֶת אַחֲזוּ לְאִמְדוּ דַּעוּ אֶת יְיָ כִּי כֹלָם
יְדַעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָם נְאֻם יְיָ כִּי אֶסְלַח לְעוֹנָם וְלַחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר

עוד: ונאמר על ידי ישעיה הנביא כי כי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְדוּד פְּמִים לַיָּם מְכַסִּים:

ויהי רצון מְלֵפְנֵיךָ יְדוּד אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שיהא עתה עת רצון וימשך ממקור החיים העליונים שפע ברכה עליונה וקדושה עליונה, לחכמה דמחשבה עליונה, ותפתח מקור אותה החכמה מחשבה עליונה, להשפיע קדושה עליונה וברכה רבה לשרשי מקורות העליונים של שרשי חסדים העליונים והרחמים הגדולים. ותפתח האוצר הטוב העליון, השמים העליונים, ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לכל הפרצופים העליונים של כל העולמות הקדושים, ולשרשי נפשינו רוחנו נשמתנו חיתנו ויחדתנו. ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לירושלים העליונה ולבית המקדש העליון ותפתח חלוניה ושעריה של ירושלים העליונה ושל בית המקדש העליון. ותשמע ותקבל ברחמים וברצון את תפילתנו על ידי (שמועאל), שהוא בכתר דחכמה דיצירה, שמקורו הוא שם (אֶהוּה). ותשפיע חסדים עליונים ורחמים גדולים לשכינה, לתת לה כח גדול לצאת מתוך הקליפות, ולפשוט מעליה בגדים שאינם ראויים, ותלביש אותה פופירא עלאה קדישא. ותן לה כח גדול לצאת עימה כל ניצוצי הקדושה שבקליפה, חֵיל בְּלַע וַיִּקְאֵנוּ (חב"ו) מִבְּטָנוּ יְרֻשָּׁנוּ אֵל. ולהעלותה אל מקומה ושרשה העליון דעץ החיים.

וּבְרַכְנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ. ותשפיע לנו תורה וחיים. אֶהְבָּה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְשִׁבְעַת אֶת הָעוֹלָם בְּלוֹ מִטּוֹבָךָ. וּמְלֵא יְדֵינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ וּמִעֲשֵׂי מִתְנֹת יְדֶיךָ. וּכְבֹּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פְּעֻסָּךְ וַיְגַלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים וְתִכְנַס אֶתְנוּ לְפָנִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין. וּבְטוֹבֶךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמִעִירֶךָ וּמִנְחֻלְתֶּךָ. וַיַּעֲלֵה וַיְבֹא וַיַּגִּיעַ.

וַיֵּרָא וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע. וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אַבּוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ. לְפִלִיטָה לְטוֹבָה. לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וְתִשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מְקַדְשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ. אָבִינוּ מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ גִלְיָה כְּבוֹד מְלֻכּוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹזִים. וּנְפּוּצוֹתֵינוּ כְּנֶס מִדְּרָכֵי אֶרֶץ. וְהַבִּיאֵנוּ יְדוּד אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר מְקַדְשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. אָנָּה אֱלֹהֵינוּ. וְשֵׁם נִעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכֹתָם: וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד לְעַמְּךָ. תְּהַלֵּל לִירְאֵיךָ. וְתִקְנֶה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפְתַחֲוֹן פֶּה לְמַיְחָלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצְךָ וְשִׂשׂוֹן לְעִירְךָ. וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ. וְעַרִיכַת נֹר לְבֶן יִשִׁי מְשִׁיחְךָ. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: וּבְכֵן צַדִּיקִים יֵרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ. וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ וְכָל הַרְשָׁעָה כָּלָה כְּעֵשֶׂן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשָׁלַת זְדוּן מִן הָאָרֶץ: וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְדוּד אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מְשַׁכֵּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ. כְּפָתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשְׁךָ. יִמְלֹךְ יְדוּד לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ: צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר הִלְלוּהָ:

תפילת תיקון הקדמונים לגאולה

התפילה מובאת בספר "תפילות מיוחדות מארץ ישראל" ע"י העורך אברהם יערי (מחניים ס'). היא חוברת לפני כ-500 מאות שנה, בשנה החמישית לכיבוש ארץ-ישראל בידי התורכים, בימים בהם התחזק הישוב היהודי בירושלים והתחילה העלייה של המוני יהודים מגורשי ספרד לצפת. יהודי ארץ ישראל התעוררו לתקוות גדולות ממפלות מלכויות אדום בידי תורכים. באגרת מסופר על עריכת התפילה במצוות הנגיד, ונוסח התפילה נודע רק בדור שלאח"מ, כאשר עותק ממנה נשלח מירושלים לקהילת בוסטון שבאטליה, ומשם נשלחה לקהילות אחרות. היא הגיעה לידי רבי אהרן ברכיה בר' משה ממודינא אשר כלל אותה

בספרו, ושם סיפר כיצד היא הגיעה התפילה לידי: "דרכי שמרתי... להמתיק בפי הרבים תחינות ובקשות... ובפרט מאותם אשר נתפשטו באוויר המכחים בא"י ובירושלים עיר הקדש, ולהיות כי תפילה זו שהיא תיקון קדמונים. שקצת ממנה הייתה כמוסה מאז באוצרותי, עתה מחדש נשתלחה מקהלה קדושה אשר בירושלים תוב"ב בגלילות אלו, והודרכה אלי תיכף מבוסטון, למען אזכה בה רבים, כאשר הודות לאל עשיתי, כי שלחתי בכל סביבות אלו, רחש לבי ג"כ להדפיסה פה".

בראש גוף התפילה העתיק ר' אהרן ברכיה גם מה שכתבו יהודי ירושלים באגרתם, ומתוך דבריהם אנו למדים שהיא היא התפילה שנתחברה בימי הנגיד ר' יצחק הכהן שולאל, בשנים הראשונות לכיבוש הארץ בימי התורכים. ואלה דברי חכמי ירושלים בראש התפילה יחד עם גוף התפילה:
 "ידוע מה שאמרו רז"ל, שישראל כפרו בשי"ת ובדוד מלכם ובבית המקדש וצריך שיבקשו רחמים על שלשתן, והוא בילקוט שמואל רמז י"ו בשם ר' סימון. ואעפ"י שאנו מבקשים על שלשתם בתפילתנו, אין לנו תפילה מיוחדת על ככה, ראוי ליראי ה' ולחושבי שמו להתפלל על גאולה... על זה סדרנו תפלה קצרה להתפלל אותה באשמורת הבקר, כי אז שערי שמים פתוחים, או בעת מנחת ערב אחר תפילתם ותפילה זו קצתה הועתקה מתפילת ר"ה מקצתה מפרקי היכלות. וככה יעשה: יתפלל לפני אלהיו ויבכה על עונות נעוריו ויתודה, עונותיו ועון אבותיו, אחרי שישב אל אלהיו בלבב שלם, ואחר כך יאמר:

אנא יי, חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי אנא יי אלהי כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושפשעתי לפניך. ככתוב: אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור (ישעיה מ"ג, כ"ה), ונאמר: מחיתי כעב פשעיך ובענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך (ישעיה מ"ד, כ"ב) שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי (תהלים ק"ל, א'). אנא יי חטאנו אנחנו ואבותינו, העוינו והרשענו וכפרנו באלוהתך ובדוד מלכך ובבית קדשך ותפארתך, ואמרנו: :: אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי, איש לאהליו ישראל (שמואל א' כ, א') ועתה שבנו ונחמנו ונתחרטנו ושלשתם בקשנו: את יי אלהינו, ואת דוד מלכנו ובית מקדשנו ותפארתנו. ככתוב אחר ישובו בני ישראל ובקשו את יי אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יי ואל טובו באחרית הימים (הושע ג, ה). אנא יי המצא והדרש לנו, ועשה אות לטובה, והאר פניך על מקדשך השמש למען יי, וקבץ נפוצות קויך, ויבנה בית המקדש. הלא ידענו כי בוחר אתה בבן ישי. ובכן יתגדל שמך יי אלהינו על ישראל עמך. ובכן, תן פחדך יי אלהינו. על כל מעשיך ואימתך

על כל מה שבראת על כן נקוה לך יי אלהינו (וכי עד) ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ובכך תן כבוד יי לעמך וכו'. ובכך צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלוזו וכו', ותמלוך אתה יי לבדך מהרה על כל מעשיך בירושלים עירך ובהר ציון משכן כבודך, ככתוב: כה אמר יי שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יי צבאות הר הקדש (זכריה ח, ג) ועלו מושיעים בהר ציון (עובדיה א, כ"א) והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה לכלם למלך ובמשפטי ילכו וחקותיי ישמרו ועשו אותם (יחזקאל ל"ז, כ"ד-כ"ה). ועוד כתוב: זכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרבתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם (יחזקאל ל"ז, כ"ו).

אנא יי כתבנו לגאולה, אנא יי כתבנו לישועה, והקל חבלי משיח מעלינו, ועננו ביום קראינו. ואם רבו עונינו, התר התר יוצר בראשית, סלח סלח אביר יעקב, מחול מחול קדוש ישראל, כי אדיר מלכים אתה, מלך אדיר, מלך ברוך, מלך גדול, מלך דגול, מלך הדור, מלך ותיק, מלך זך, מלך חנון, מלך טהור, מלך ישר, מלך כבוד, מלך לעד, מלך מרומם, מלך נורא, מלך סולה, מלך עוזר, מלך פודה, מלך צדיק, מלך קרוב, מלך רחום, מלך שומר, מלך תם. למה לך איבה עם זרע אברהם אהובך, למה לך קנאה עם זרע יצחק עבדך, למה לך תחרות עם זרע יעקב תמימך, כי קנין שמים וארץ קראת אותם. אנא רחם על פליטת גולת אריאל, הבנים אין לישראל. העל אלה תתאפק ה', תחשה ותעננו עד מאד. אל תנאץ למען שמך, אל תנבל כסא כבודך, זכור אל תפר בריתך אתנו כי אתה אבינו, כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו, אתה יי אבינו גואלינו מעולם שמך:

תפילת אור החיים הקדוש לגאולת השכינה

התפילה לגאולה מאור החיים הקדוש, מובאת בספר "תפילות מיוחדות מארץ ישראל" ע"י העורך אברהם יערי (מחניים ס'). ר' חיים נ' עטר עלה לארץ ישראל עם תלמידי בראשית שנת ה'תק"ב. ומחמת המגפה בירושלים הוא ישב תחילה בעכו, ולאחר זמן מה יצא משם עם תלמידיו לטיול של השתטחות על קברי צדיקים בגליל וערך תפילות מיוחדות בכל מקום. תיאור למעמדות נשגבות אלו נשמרו ע"י אגרת אחד מתלמידיו: "ומזה הכפר כפר יסיף שליך עכו. הלכנו.. לכפר אחר קרוי ארכה, ושם קבור חושי הארכי... והוא ריע דוד. וישבנו על הקבר יום ו' ולמדנו עליו תורה נביאים וכתובים, וישבנו שם כל יום ו'. בהתבודדות גדולה ולמדנו ענין עצותיו ועניניו עם דוד (שמואל ב', פרקים ט"ו-י"ז), ולמדנו כל התהלים וסליחות בדמעות שלישי על אורך הגלות ועל אף ה' המגפה. אשר שולח בעיר קדשינו ירושלים". נוסח תפילה זו נשמר בכתבי רבי חיים זיע"א, ואפשר שהיא חוברת ונאמרה בעת השתטחותו עם תלמידיו במקומות הקדושים:

יהי רצון מלפניך, אבינו, מלכנו, ידידות אור נפשנו רוחנו ונשמתנו, למען בריתך אשר כרת לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם מלפניך, זכור אהבתנו וחיבתנו והשב שכינתך לבית קדשנו, והחזר להשתעשע בנו כימי קדם, כי קשה פרידתך ממנו כפרידת נפשנו מרוחנו. המו מעינו וכלתה נפשנו אל גאולת שכינתך, מתחננים ובוכים לפניך ה' אב הרחמן על גלות השכינה, הושיעה ה' שכינתך ודבק נפשנו באהבתך הנעימה והערבה על נפשנו רוחנו ונשמתנו, וייעול מלכנו בהיכלא אמן כן יהי רצון:

בקשה להגן מהגלות ולבקש על הגאולה

מרבי יחיא אלצה'רי זיע"א

רבוז עלמין, אנת הוא עילאה על כל עילאין. אנת הוא מלכא על כל מלכין. אנת הוא רב ושליט עיקרא ושרשא דכל עלמין. אנת הוא אלוה ולית אלוה בר מנך. אנת הוא דברא שמיא וכל חילוהון, וארעא וכל דבה. ולית אלוה דברא

שמיא וארעא כוותך. אנת הוא דברא לאדם קדמאה, וקטרתא בלישניה רוח ממללא, דלית כל בריה יכילא למנדע רזא דיליה. ובחכמתך קדישא נפקו מיניה בני נשא. אית מנהון זכאין דעבדין רעותך. ואית מנהון חייבין דעברין על מימך.

בבעו מנך ובמטו מנך אלהא חייא וקיימא. אדכר לן זכוון למתושלח צדיקא. אדכר לן זכותיה דנח דהליך קדמך בקשוט. אדכר לן זכוון דשם רבא ועבר צדיקא. אדכר לן חסידותיה דאברהם רחיק, דנסיתהי בעשרא נסיונין ואשתכח מהימן. אדכר לן עקידתיה דיצחק דפשט צווריה על גביה מדבחא קדמך. אדכר לן עלבוניה דיעקב אבונן דהליך בברירותא קדמך. אדכר לן זכוון דתריסר שבטוי דייחידו ית שמך בלב שלים. אדכר לן זכוון דמשה נביא רעיה מהימנא דמלילתא עמיה אפין באפין. אדכר לן זכוון דשתין רבוון, דנפקו עמיה ממצרים ועברו בגו ימא ביבשתא למדברא לקבלא אוריתך, ואמרו נעביד ונקביל. אדכר לן זכותא דשבת מלכתא דהיא חביבא עלן יתיר מכלא. ומן ההוא דרא עד הכא כמה חסידין כמה גיברין כמה חכימין כמה תקיפין בפולחנך.

יהא רעוא קדמך אלהא רחמנא וחננא דתשגח עלן בעינא דרחמנותך, ועל שאר שיזבתא דעמך ישראל דאבדו בגו גלותא הדא. עביד עמנא צדקתא בדיל שמך רבה לשיזבא לן מכל בעלי דבבן, ולאגנא עלן מכל צרה ועקתא, ולספקא צורכנא בכל עידן דניצטרך להון, ולכנשא גלוותן מארבע רוחי עלמא, ולחדאה לן בבנייניה דמקדשא ובשכלוליה דהיכלך ובמלכותיה דבר דוד משיחך, כמה דכתיב נגילה ונשמחה בך, וכתיב עורי עורי לבשי עוזך ציון, עורי לבשי עוז זרוע ה', עורי כימי קדם דורות עולמים.

הלא את היא המחצבת רהב, מחוללת תנין. הלא את היא המחרבת ים מי תהום רבה, השמה מעמקי ים דרך לעבור גאולים, ופדויי ה' ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה, אכי"ר. ברוך ה' לעולם אמן ואמן, ימלוך ה' לעולם או"א:

פסוקים המסוגלים לתפלה

מכתי"ק רבי שלם ב"ר יוסף משתא שבזי זיע"א

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך: צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים: יי' אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלוהי יעקב סלה: גם צפור מצאה בית ודרור קן לה, אשר שתה אפרוחיה את מזבחתיך: יי' צבאות מלכי ואלהי: שמעה תפילתי יי' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש, כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי: אלהים שמע תפילתי, האזינה לאמרי פי: ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: יי' אדני עוז ישועתי סכותה לראשי ביום נשק: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: מי אל כמוך נושא עוון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: יומם יצווה יי' חסדו ובלילה שירה עמי תפילה לאל חיי: ואני תפילתי לך יי' עת רצון אלהים ברוב חסדיך עניני באמת ישעך: דרשתי את יי' וענני ומכל מגורותיי הצילני: הטתה אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: אלהים להצילני יי' לעזרתי חושה: ואתה יי' אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדיך הצילני: אתה האל עושה פלא הודעת בעמים עוזך: וישיעם למען שמו להודיע

את גבורתו: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה י"י ויהי לי לישועה: אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה:

תפילה מיוסדת על שם בן כ"ב

מרבי שמעון ב"ר שלם שבזי זיע"א

אנא נורא קדוש תצילני מאויבי. פדני סמכני תקימני מדלותי. פחדך סר פצני. סעדני ה' משגבי. דרכי ישרה ורצה נא שיחתי. יה מושיעי: אל נא קדוש תעניקני מחסדיך. פדני סמכני תקימני מדלותי. פותח סועד פרנסני. סעדיני ה' מבטחי. דרכיך ה' ואמתך נהגיני. סלעי ה' משגבי: אל נורא קדוש תצילני. מעוון פדני סמכני תצילני מרשעים. פותח סומך פי סמוך ידבר מישרים. דרך ישרה ואמת נחני. שגבני ה' ממיצרים:

תפילה מיוסדת על סוד כ"ו

מרבי שמעון ב"ר שלם שבזי זיע"א

יתברך הנורא ויוצר הכל. מנהיג עולמו בחסד מפרנס ומכלכל. ורחמיו על כל מעשיו. טוב ה' לכל. המקום יברכנו בכל מכל כל: יתברך הוא ושמו המרום. חופש כל חדרי בטן ורואה כל נעלם. ברוך אלוהי אברהם יצחק וישראל: יתברך היודע ועד הוא. אין קדוש כה' ואין כמוהו. קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו. ברוך שומע תפלת עמו ישראל:

יתברך הראשון והוא האחרון. גדול גבור ונורא אל עליון. קונה ברחמי שמים וארץ עליון ותחתון. ברוך המלך על הכל:

יתברך השם וכינויו הנבלים והנעלמים. ישתבח שמו וזכרו תמיד לעולמי עולמים. אל חי וקיים תמיד הוא אלוהים חיים. אל מלך גואל וחזק גואל ישראל: שדי מבטחי עליך, ובשמך נשענתי, ברחמיך נהלינו שמע לתפילתי, מן שמים ברחמיך זכור יחידתי, השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל:

תפילה מיוסדת משם בן ע"ב

מרבי שמעון ב"ר שלם שבזי זיע"א

ועד המקום והמרים יראה לעניי יקימני. סמכני יה טכסיני. עזריני למענך מלכי. מאוייבי הצילני שמרני. ושגביני אלוה הכל. לך לבדך התחננתני. אהבתי כי אספרה. כל היום תהלתיך. האל זכאי ישריני. אדון למדני דתך. לך אני והושיעני. השומע העונה ענני. יחיד זכריני לחיים. מושל בגיאות הים. הקימני רחם יחידתי. הקימני קדוש מדלותי. למענך אדיר ונורא. כליותיי לישועתך יקו. למדני והודיעני והבינני. פדה המקווה לישועתך. נכבדים לפני כבוש. יה ה' ישעי. מפחד לילה הצילני. חנני האל ורחמיני. נפלאות תורתך הבינני. השולח אמרתו ארץ. יה רצה תפילתי. שגביני אלוה על. רועה ישראל ה'. איום ונורא מושיעי. למענך כלכלני בכבוד. ואת שברי רפא. יה חזקני ואמצני. לי הטח חסד. בחסדך ורחמיך קיימני. מלך נורא דגול. אליך נשאתי ידי. חנון עליך מבטחי. רחום הביטה ענני. ה' ישעך זכרתי. הושיעה עני הצילני החייני. מבקשי יחידתי כלם. ואינמו וצורם לבלות. ה' הצילה לנפשי. סלח ה' לפשעי. עזרני רועה ישראל.

עליון שברתי לישועתך. מדלותי יה הקימני. ובתורתך הודיעני והבינני. דרך נכונה ישרני. המאזרני חיל שגביני. עזרי מושיעי מגני. נקום נקמתי ה'. נפלאות ימינך תשגביני. מרום בתורתך הדביקני. פדה והצל יחידתי. נפשי מאוייבי מלט. יה ישעי לעולמים. הרופא רפא חליי. ממכאוב, צורי רפאיני. ובשמך מצפ"ן בטחתי. יה המלך הקדוש. עזרני נורא משגבי. מגני חוקי ישעי. דן משנאי בגבורותיך. מצורר, נפשי קראתיך. אתה ישעי עזרני. חנני ברחמיך ואחיה. רחום אמרי האזינה. יה בך מבטחי. החיה יה יחידתי. משגבי ומנוסי מושיעי. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. רפאני ה' וארפא, הושיעני ואושעה, כי תהילתי אתה:

בקשה נאה

לישועת ה' כהרף עין

נרשמה ע"י כבוד מו"ר אבא יחיא עואד' עואמי זל"ה
מכת"י של הר"ר מארי יוסף ב"ר יחיא נחום זיע"א.

אסדר שבח לאל שהוא ממציא מאין, נקוה לו תמיד בכל יום:

ישועתו כהרף עין.

יציל אותנו משבעים אומות, שהן צרי עין. בגלותנו המר הזאת, ישלח לנו

משיחנו. חסדיו יתברך עלינו. יזכור לנו זכות הבל שהרגו קין: יכ"ע.

חי אתה הוא יי, אשר לך הממשלה. תרחם עלינו, בזכות אבותינו יחידי הסגולה. תשפיע לנו מאוצרך של חנם, שהבטחתנו על יד נאמן ביתך. אוצר הצפון לצדיקים, בעלי הגמרא. ובזכות ארבע אמהות שהן כבת עין: יכ"ע. יחיד בעולמך, עשה למען שמך. תגאל שכינת עוזך, ותראינו משיח צדקך. בזכות הגואל הראשון, שהוא הגואל האחרון. הוא משה רבינו הנקרא טוב עין: יכ"ע.

אב הרחמן יושע ימינו, ויבנה בית מקדשינו. מהרה יצמיח לנו, בן דוד יפה העיניים. מחיה המתים יחינו, ויגאל שכינתו בחיינו ובימינו. בזכות התורה הנקראת חמדת העין: יכ"ע.

ברכה ימציא לנו, אדון הנפלאות. יזכנו להגות בתורה, ימים ולילות. נאכל מפרותיהן בעולם הזה, ולעולם הבא קיימות. ונוכה למה רב טובך הצפון אשר לא ראתה בו רע עין: יכ"ע.

נלך בדרך הישרה, אשר היא מפוארה. בזכות התורה, מגאנת עלינו מכל צרה. ובזכות יוסף הצדיק, שנמסר ביד אומה שפלה. ואחר כך, מלך וכלכל אחד עשרה אבן יקרה. וזכה לכבד את אבינו יעקב, שבע עשרה שנה. עם שני בניו מנשה ואפריים: יכ"ע.

ענני אלוהי ישעי, ושמע תפילתי. ומלא כל משאלות לבי, בזכות הנקרא אברהם עבדי. אשר עשה לך נפשות, וברכתו להיות אב המון: יכ"ע.

ותיק, יהמו נא רחמך עלינו. זכור צדקת בן נעקד, ובזכותו תחיינו. ובזכות יעקב אשר ברכתו בשם ישראל. מהר לנו ישועה, ובא לציון גואל: יכ"ע.

אתה אל חנוך, חמול על שבטי יה. וקום להושיענו, בזכות אשר קראתו ידידיה. אשר העמדתו למלך, ובנה בית הבחירה. השיבנו ה' אליך, ונשובה: יכ"ע.

דור לדור נספר גדולתך, אל נורא עליה. נסיך על הים, ובקיעת אדמה. ומקום
 הר סיני במעמד כל נשמה. אחת דבר אלוהים, וקבלנו התורה: יכ"ע.
 מלך מלכי המלכים, ראה עניי משונאי. וחלצינו יי', מאויבי ומשונאי ומרודפי.
 בזכות אהרון קדוש ישראל. תצילני מפועלי און ומלחם רע עין: יכ"ע.
 שעה את עתירתך, וקבל את תפילתי. וזמן לי את פרנסתי, בזכות אליהו הנביא.
 שזכו על ידו כמה צדיקים וכמה חסידים: יכ"ע.
 ה' אלוהי, בכח שמך הגדול. שמע קול אמנו רחל, והשב בנים לגבולם. ויבא
 אליהו, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם. ותגלה מלכותך עלינו,
 לקיים ושכנתי בתוכם: יכ"ע.

תפילת הרמח"ל להחיש את הגאולה

מתפילות הרב משה חיים לוצאטו זיע"א

יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלהי אבותינו שתקבל ברצון את תפלות עמך
 ישראל שהתפללו אליך בכל הדורות, בכל מקום שהוא בעולם, ובפרט בארץ
 ישראל הקדושה, ובזכות תפלות אלו תטה את הכף, לגאול את עמך ישראל
 גאלה שלמה בחסד וברחמים ונסים ונפלאות, ותשעבד תחתך את הדם שהוא
 מלכות אדום, ואת החלב שהוא מלכות ישמעאל, בזכות כל הצדיקים האמתיים
 שהיו עד היום הזה, ובזכות כל הצדיקים האמתיים שנמצאים עמנו היום, ובזכות
 הקווי שאנו מקוים לראות את גאלתך השלמה, ובזכות רחמיך וחסדיך, אנא ה'
 שלח לנו מיד את אליהו הנביא עבדך, ותגלה את מלך המשיח ותמליך אותו
 על עם ישראל ועל כל העולם כולו. אנא ה', אל תשיבנו ריקם מלפניך כי כך אנו

בוטחים, עננו ואל תאחר, לישועתך קיויתי ה', יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

תפילה להתעוררות הגאולה

מספר התפילות "מליץ טוב" לחסידא פרישא הרה"ג דוד בן ציון לניאדו מחכמי אר"ץ רבה ובעיה"ק ירושלים רבונו של עולם, כנסת ישראל בגלות הארוך בראותה כי תוחלתה ממושכה, אמרה סמכוני באשישות כי חולת אהבה אני. כלומר יראה אנכי תמיד שלא תתמהמה אותה אהבה יותר בסבת החטא. עד כי נחלתי בחולת האהבה הזו ולכן סמכוני באשישות. ועתה אל נא רפא נא לה. מלך חסיד שכמוך ילך ויתעכב. חזור בך ופקוד גפן זאת. קרב ומהר מאוד לבכר את בן האהובה. ואספתו אל תוך ביתך משכן כבודך ואילת אהבים. כלתך אשר אהבת תשא חן וחסד לפניך. ותתן כתר מלכות בראשה והמליכה כי עת לאהוב. ואם חס ושלום אין אנחנו ראויים לגאולה כי אין בנו מעשים, הרי אמרת למשה רבינו עליו השלום ראה ראיתי את עני עמי. ופירושו, אפילו שרואה אני שעתידים לטעות בעגל אעפ"כ ראיתי את עני עמי. ואם כן בין זכאים בין חייבים ח"ו עליך לגאלנו. ואפילו במצרים היו עירום ועריה מן המצוות, וטען שרו של עשו מה אלו אף אלו, עם כל זה עשית להם כמה נסים ונפלאות, הצלת אותם והושעת אותם. כל שכן עתה שריקנים שבישראל מלאים מצוות כרימון. צריך שתעשה עימנו כפליים כיוצאי מצרים. ובשכר האמונה דווקא אשר מאמינים בך שתגאלנו זה כמה מאות שנים, ואפילו שאין לנו לא נביא ולא חוזה, ולא אורים ותומים, ולא בת קול, ונסתם כל חזון, ואפילו הכי מאמינים בגאולה. בזכות האמונה הזאת

ראויים לגאולה. כמו שנאמר תשורי מראש אמנה. ואם כן קומה עזרתה לנו ופדנו למען שמך:

תפילות מרבי נחמן

מתוך ליקוטי תפילות שערך רבי נתן ע"פ תורותיו של רבי נחמן מאומן זיע"א

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותטע אמונתך בלבנו, ונזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה שלמה, ותהיה האמונה זכה ונכונה צחה ונקיה, בלי שום פגם ובלוי שום בלבול בעולם חס ושלוש כלל. ונזכה ברחמיך הרבים, שתהיה אמונתנו חזקה כל כך כאלו אנו רואין בעינינו אלהותך והשגחתך וכבודך אשר מלא כל העולם. ונהיה דבקים בך תמיד באמת ובתמימות ובדעה נכונה ומיושבת בלי שום תערובת פסלת כלל: ותזכנו לבא לארץ ישראל, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות, ונתת אותה לישראל לעולם. ומיום אשר סרנו מאחריך ופגמנו באמונתך הקדושה, גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל אדמתנו, עד אשר ארך עלינו הגלות. על כן חוס וחמל נא עלינו, וזכנו ברחמיך הרבים להכניע ולשבר ולבטל כל מיני כפירות ובלבולים, שלא יעלו בלבנו ובלב כל עמך ישראל לעולם. ונזכה להאמין בנסיך הקדושים אשר אתה עושה עמנו בכל דור ודור מעולם, ואשר אתה עושה עמנו עדין בכל יום ובכל שעה. ולא נכסה שום נס בדרך הטבע, חס ושלוש, רק נדע ונאמין שהכל מאתך לבד, על ידי השגחתך אשר אתה משגיח תמיד בהשגחה פרטיות על כל דבר שבעולם. ונזכה להאמין בך ובצדיקי האמת תמיד, ועל ידי זה נזכה לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה, ותמהר ותחיש לגאלנו גאולה שלמה, ותביא לנו את משיח צדקנו (תפילה ז):

"אלהים אל המי לך אל תחרש ואל תשקט אל, כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש, על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך, אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד. כי נועצו לב יחדו, עליך ברית יכרתו". רבונו של עולם אתה יודע מעמד ומצב של ישראל כעת בגשמיות ורוחניות, בכלל ובפרט, "כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה". ועל ימינו ועל דורותינו אלה נבאו כל נביאינו וחכמינו מימות עולם עד הנה. כי תכפו עלינו צרות, הן מעל הנתינות וחסרון הפרנסה ורובי החולאת והמכאובים ומחויבים השכיחים בעולם רחמנא לצלן. ושאר מיני צרות ויסורים בפרטיות שיש לרב העולם. יש חשובי בנים, ויש שיש להם צער גדול בנים רחמנא לצלן. ויש שיש להם בנים ובנות ואין להם במה לפרנסם ובפרט להשיאם לההגון להם, וכהנה וכהנה. השם יתברך ירחם על כל אחד ויושיעו בכל מה שצריך להושע, ונוסף לזה מה שנשמע בכל עת שמתיעצים עלינו וחושבים מחשבות לגזר גזרות על עמך ישראל חלילה אשר אי אפשר לסבלם. ובפרט כי רובם נוגעים בדת ישראל כאשר נגלה לפניך אדון כל נותן התורה, ועל כל אלה קשה מכולם צרות הנפש מה שאנו בעצמנו עושים לעצמנו, מה שאנו מתרפים במלאכת שמים, וגם עשינו בהפך, כי הרבינו לפשע נגדך, והרע בעיניך עשינו. ובפרט אנכי אשר כבר נלאיתי להתודות ולספר מהותי ועניני והנהגותי ומחשבותי ומעשי המגונים והזרים. השם יתברך יצילני מעתה, ואיני יודע שום עצה ותחבולה כי אם לצעק ולזעק ולשאג ולהתחנן אליך, כי מר לי מאד. כי "טבעתי ביון מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי". ואיני יודע שום מנוס והצלה, ואין לי שום פתח תקוה, כי אם להתפלל ולהתחנן לפניך מלא רחמים, בעל הישועות, הן על צרות נפשי, הן על

צרות כלל ישראל שמחויב כל אחד מישראל להשתתף בצרתם. ועל כולם אין לנו שום משען ומשענה כי אם על תפלה ותחנונים, כאשר צוונו חכמיך הקדושים זכותם יגן עלינו:

מריה דעלמא כלא, הבוחר בעמו ישראל באהבה, הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס, הביטה וראה שפלות ישראל כעת, מלא רחמים, בעל הישועות אדון הנפלאות, מלך ישראל וגואלו, צור ישראל וקדושו, קומה בעזרת ישראל. קומה והושיענו בעת צרה. יעוררו רחמיך על בניך למענך. למענך למענך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים. רחם עלינו בעל הרחמים, ואל תשפך חרוניך עלינו, ובטל מעלינו מחשבות שונאינו. בטל מעלינו כל גזרות קשות, ועשה כנפלאותיך שיתהפך הכל לטובה. ותרומ קרנם ומזלם של ישראל, ותתן להם חן וחשיבות למעלה ולמטה, והקל מעלינו על הנתינות והמסים, ותתן לנו פרנסה בכבוד וברוח ובהתר בקדושה ובטהרה, באפן שנוכח להיות כרצונך הטוב באמת תמיד:

ועזרנו והושיענו בכל יום ובכל עת להתפלל תפלתינו ותחנונינו לפניך בלב שלם. ולשבר כל המחשבות זרות ופניות העולים על דעתנו ולהפכם לטובה. ותתן לנו כח וגבורה בכל עת למשך ולהפך המחשבה מרע לטוב, מחוץ לפנים, בזריזות גדול באמת. ונזכה להכניס כל המחשבות בפנימיות וחיצוניות, לתוך דבורי התפלה הקדושה, עד שיתבטלו כל המחשבות זרות ופניות לגמרי. ולא יבואו ולא יעלו עוד על דעתי ומחשבתי כלל, ותהיה תפלותנו שלמה ושגורה וסדורה בפנינו תמיד בתכלית השלמות, בענוה באימה ויראה ורתת וזיע. עד שיהיה לנו כח למשל בתפלותינו לבטל כל הגזרות וכל הדינים על ידי תפלותינו, הן מכלל ישראל הן מכל אחד ואחד מישראל בפרטיות. באפן

שתשתעשע ותתעדן עם תפלותינו תמיד. ויתגלו ויאירו כל העשרה מאמרות המקימין את העולם, ויומשך חסד גדול ונפלא בעולם על עמך ישראל. ויקוים מקרא שכתוב: "כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכין אמונתך בהם". וכתוב: "חסד אל כל היום". ועל ידי זה תמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש וכל טוב בכל עת ובכל שעה. ותמהר ותחיש לגאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן סלה (תפילה צ"ח):

רבנו של עולם מלך מנהיג מושל ומשגיח, ראה את עמך ישראל מרודים מאד, אתה לבד יודע מעמד ומצב של ישראל בעת הזאת. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים. "כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו". כי כל פנימיות כונתם בכל גזרותיהם הרעות רחמנא לצלן הכל כדי להרחיק ישראל חס ושלוש מדת תורתנו הקדושה כאשר אתה יודע צפון לבס. אתה לבד יודע עד היכן מגיע מחשבותם ועצותיהם הרעות. "אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימו סוד, ויתיעצו על צפוניך. אמרו לכו ונכחידם מגוי, ולא יזכר שם ישראל עוד": מלא רחמים גדול העצה ורב העליליה סכל נא עצת שונאינו, ולא תעשינה ידיהם תושיה. כמו שכתוב: "מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה". וכתוב: "יהוה הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים. מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה". וכל הקמים עלינו לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם, ותן בלבנו חכמה בינה ודעת שנזכה להאמין תמיד בהשגחה הפרטית שהכל מתנהג בהשגחתך הפרטית לבד. ונזכה להתפלל ולהתחנן לפניך תמיד. ונשתתף עצמנו בצרות ישראל ונתפלל ונעתיר הרבה תמיד בכל יום על צרות ישראל בלב נשבר ונדכה,

ונשפך לבנו כמים נוכח פניך יהוה, עד אשר נוריד דמעות הרבה לפניך באמת. בבכי ובתחנונים אבוא לפניך. ונזכה להמשיך על ידי הדמעות השגחתך עלינו. ועל ידי זה תרחם עלינו מן השמים, ותשגיח עלינו ברחמים ותבטל מעלינו כל הצרות וכל הגזרות, הן אותם שכבר נגזרו עלינו, והן אותם שחפצים לגזור חס ושלום. לא תהא כזאת בישראל. רחם עלינו למען שמך, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים. אתה הטוב בעיניך עשה עמנו, "ואנחנו לא נדע מה נעשה, כי עליך עינינו". ותן בלבנו שנשוב כולנו אליך באמת חיש קל מהרה. "לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי". ותמהר ותחיש לגאלנו גאולה שלמה, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן סלה (תפילה קמ"ג):

מרבי יוסף חיים זיע"א

תפילה מהגאון רבי יוסף חיים הבן איש חי זיע"א, ובה נכתב: "יזהר כל אדם לומר בכל יום לפני פרשת העקידה בקשה זו שהובאה בספר "בן איש חי", ובזה יהיה ניצול מקללת רבי שמעון בר יוחאי הכתובה באיזרא רבה דף קמ"א עמוד ב".

רבון עֲלְמָא. יְהִי רַעְוֵא קַמָּךְ לְמִיּהָב לָן חֵילָא לְאַתְעָרָא בִּיקְרָךְ. לְמַעַבְד רַעוּתְךָ. וְלִסְדָּרָא כְּלָא כְּדָקָא יְאוּת. וְאַף עַל גַּב דְּלִית אַנְן יַדְעִין לְשׁוּאַה רַעוּתָא וְלָבָא לְתַקְנָא כְּלָא. יְהִי רַעְוֵא קַמָּךְ דְּתַתְרַעֵי בְּמַלְיָן וְצִלּוֹתָא דִּילָן. לְתַקְנָא תַקְוֵנָא דְלַעְלָא כְּדָקָא יְאוּת. וְלַהּוּ הִכְלִין עֲלָאין וְרוּחִין עֲלָאין עֲלֵי הִכְלָא בְּהִכְלָא וְרוּחָא בְּרוּחָא. עַד דְּמַתְחַבְּרִין בְּדוּכְתֵיהוּ כְּדָקָא חֲזִי. שִׁיפָא בְּשִׁיפָא. וְאַשְׁתְּלִימוּ דָא כְּדָא וְאַתְיַחְדּוּ דָא כְּדָא. עַד אֲנוּן חַד וְנִהְרִין דָא כְּדָא. וְכַדִּין נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה דְכֻלָּא אַתְיָא מְלַעְלָא, וְנִהִיר לֹון. וְלַהּוּ נִהִירִין כְּלַהּוּ בּוֹצִינִין בְּשִׁלְיָמוּ כְּדָקָא חֲזִי. עַד דְּהִהוּא נְהוּרָא עֲלָאָה אַתְעָר וְכֻלָּא אַעִיל לְגַבֵּי קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים. וְאַתְבְּרָכָא וְאַתְמַלְיָא

כְּבִירָא דְמִינֵי נְבִיעִין וְלֹא פְּסָקִין. וְכִלְהוּ מִתְבָּרְכֵן לְעֵלָא וְתַתָּא. וְהָהוּא דְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אָעִיל בְּחֻשְׁבְּנָא רְעוּתָא דְלֹא אֲתַפֵּס לְעֵלְמִין בְּסִיס לְגוּ לְגוּ בְּגִיְהוּ. וְלֹא אֲתִידַע הֵהוּא רְעוּתָא וְלֹא אֲתַפֵּס לְמַנְדַּע, וְכַדִּין כְּלָא רְעוּתָא חָדָא עַד אִין סוּף. וְכִלְהוּ אִיהוּ בְּשִׁלְמוֹ מְלִתְתָא וּמְגוּ לְגוּ. עַד דְּאֲתַעְבִּיד כְּלָא חָד. וְאֲתַמְלִיא כְּלָא וְאֲשַׁתְּלִים כְּלָא. וְאֲתַנְהִיר וְאֲתַבְּסֵם כְּלָא כְּדַקָּא יְאוּת:

רְבוּן עֲלֵמָא. יְהֵא רְעוּתְךָ עִם עֲמֻךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלְמִין. וּפְרַקְנֵן יְמִינְךָ אַחֲזִי לְעֲמֻךָ בְּבֵית מְקַדְשֶׁךָ. וְלֹא מְטוּי לְנָא מְטוּב נְהוּרְךָ. וְלִקְבֵּל צְלוּתְנָא בְּרַחֲמֵי. יְהֵא רְעוּתְךָ קְמֻךָ דְתַהוּי סְעִיד וְסְמִיד לְן דְּנִימָא מְלִין בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל. בְּתַקוּנָא דְלְעֵלָא.

תפילת "וזאת ליהודה"

מהמקובל האלקי הרב יהודה פתיה זיע"א. העתקנו מחתימת דברי קדשו לביאורו על האדרא ועל עץ חיים. ואני תפילה, לפני נורא עלילה. וזאת ליהודה: ויאמר נא גבור, לישדר לה מור, שלמא לאיילתא, ואף על גב דליכא זכותא. עביד בגין שכינתא, דאיהו בגלותא. ייתי ונמיניה. נחזה אנן, נוה שאנן, בנוי ומכונן, במהרה בימינו אמן:

ובכן, אנו ליה וליה עיננו. תכון תפילתנו. וזאת ליהודה ויאמר: אנא אלוהינו, שעה אל שוועתינו, חוס ורחם עלינו, ומבין הגויים קבץ פזורינו, ותטענו בארצנו, ואת צמח דוד עבדך מהרה תצמיח בימינו, ומלך ביופיו תחזינה עיננו, ישמח לבנו ויגל כבודנו, במהרה בימינו כיר"א (כן יהי רצון אמן):

תפילה להצלת ישראל מיד צר

מהמקובל האלקי הרב יהודה פתיה זיע"א. בהוראת מרן הראשון לציון הרב מרדכי אליהו שליט"א היא פורסמה ברבים עקב המצב השורר בארץ, לאומרה גם במקהלות עם בכל יום.

יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו שתרחם על כל איש ואישה קטן או גדול יחיד או רבים מעמך ישראל אשר הם שרויים בצער בן שהם דרים בארץ

הקדושה ובין שהם דרים בשאר חוצה לארץ ואהלי קדר, בין שהם הולכים באוניות בלב ים ובין שהם נוסעים במסילות הברזל ובמכוניות ביבשה ובין שטסים באוויר או הטועים בדרך. אנא ה' הצילם מצרתם וממצוקותם ומנחשולו של ים ומהמון גליו ולא תטבענה אוניות בלב ים והצילם משזיפת השמש והירח ומחיות רעות ומהררי טרף ונחשים ושרפים ועקרבים ומרעב ומצמא ומקטב מדרי ומקור ומגשם וברד ושלג וכפור וקרח ורוח זלעפות וממטר של אבק ועפר ומרוח סערה ומכל חולי ומחלה ומפחד ובהלה וחבלה ומחבלים ופצצות ותבערה ומהרס בתים ומן הלסטים ומכף כל אויב ואורב בדרך ומכל תאוונות הדרכים. והגיעם למחוז חפצם לחיים טובים ושלוש שלמים בגופם ובממונם ויתקיים בהם מקרא שכתוב: "כי תעבור במים איתך אני ובנהרות לא ישטוףך כי תלך כמו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך". הצילני מטיט ואל אטבעה אינצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שיבולת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר על באר פיה. וכל הקמים עליהם רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך ה' רודפם תיפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן. כאבן ידמו זרועך בגדול ופחד אימתה עליהם תיפול. יקום אלוקים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו כהנדף עשן תנדוף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלוקים ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה ה' בין מצרים ובין ישראל למען שמך הקדוש היוצא מפסוק ויהיה בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפוצו אויבך וינוסו משנאיך מפניך. ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל ויתקיים בנו מקרא שכתוב ה' שומרך ה' צילך על יד ימינך יומם השמש לא יככה וירח בלילה ה' ישמרך מכל רע ישמור את נפשך ה' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם אמן:

קרב הגאולה

מהמקובל האלקי רבי יעקב אבוחצירא, אביר יעקב, זיע"א. סי' אני יעקב

אל דר שחקים, כסאך השלם. ומלכותך הקם, הרם שפלים:
 חכמים בעז, יעסקו בעז. בעת לנו תעוז, לתוך מגדל עז:
 נעימות בימינך, נצח הראנו. חוסה למענך, מהר פדנו: (חכמים)
 יאמר לשבויים, חריץ הנכס. אל ירושלים, עלו כלכם: (חכמים)
 יבנה יתחדש, עיר תפארתנו. ואזי יתקדש, שמך מלכנו: (חכמים)
 עבודת מקדשך, כמאז תחזיר. ולשם קדשך, עטר בנזר: (חכמים)
 קרב הגאולה, לעם אהבת. סליחה מחילה, מחל וסלחת: (חכמים)
 בחסד ובצדק, השקף עלינו. ואל תדקדק, אל חטאתינו: (חכמים)

אשמח בך גואל נפשי

מרבי ישראל אבוחצירא בבא סאלי זיע"א, סי' ישראל חזק

יודו לך רעיוני, אל מבטן יוצרי. על קרבתך בסיני, להאיר את נרי. על כן
 בתחנוני, אפשר בשירי. בכל ימי ושני, עד לעד עולם:

אשמח בך, אשמח בך, אשמח בך אל עולם.

אשמח בך גואל נפשי, את גאולת עולם:

ששון לבי המה, בזכרי חסדיו. כי בחר מכל אמה, ישראל עבדיו. נצר נטיעה
 תמה, האבות ידידיו. אבן הצדק שלמה, משרש גדלם: (אשמח בך)

רצונך אשאלה, חי בעל הרצון. כאשר בתחלה, נהגת את הצאן. במרעה טוב
 ונפלא, והיה כל עלצון. רועה ישראל סלה, האזן את קולם: (אשמח בך)

אתה הוא האלהים, העד והדין. קום נא לקראת גבהים, צאי נא מזוין, לנקום נקמתך מהם, להשלים כל ענין. שמך וכסאך, שהם מעין כל חי נעלם: (אשמח בך) לעושה נפלאות לבדו, את יריבי יריב. אקוה תמיד חסדו, השכם והערב. ולא יסך בעדו, את טירתו יחריב. ואז נשיר לכבודו, השירים במשלם: (אשמח בך) חזק ציון מועדנו, אשר מכוונת. מול זבול מקדשנו, שהיא הנותנת. כח עליון לגנו, עדן המכוונת. אשר בס כל חפצנו, הם מקדש ואולם: (אשמח בך) זאת היתה לי בעוניי, גדולה הבטחה. לאב המון נסיי, בין בתרים זרחה. לאמר מתי ואיה, ומצאנה מנוחה. בך כל מאויי, אל תאות עולם: (אשמח בך) קץ ימים גלה לעם אלה, עמוסי תלאות. גדל צערי ועמלי, בפלאי פלאות. מצפים אבות ועוללי, עשה לטובה אות. כלילו גדילי בניך על תלם: (אשמח בך)

חיש ישע לצאן מרעיתך

מרבי מאיר אבוחצירא זיע"א, ס' הוי"ה אמ"ת

יה חיש ישע לצאן מרעיתך. השב לציון שכינתך. בנה מקדשך והדומך. וחוושה לעזרת:
האר פניך ונושעה. ומלאה הארץ כולה. דעה. ומחה ה' אלהים דמעה. והאר נא אפלתי:
וקום חגור חמות על שונאינו. והדק אותם תחת רגלינו. שמחנו כימות עניתנו. הקשיבה אל רינת:
השלם את שמך וכסאך. יגל לבבי בישועתך. אגיד לדור ודור זרועך. לישועתך תאבתי:

אלהים לנו עז ומחסה. בטחנו עליו והוא יעשה. משפטנו לאורה הוא יוציא. לך ה' הוחלתי:

מציון מכלל יופיע. ויפדה כל אח אהוב ורע. יצו ישועתי במפגיע. כי אתה תקוותי:

תכון תפילתי לפניך. קים מאמר כל חוויך. ישישו וישמחו מבקשיך. אל אבוש כי בך חסיתי:

תפילה להצלת עם ישראל וכל תושבי ארץ ישראל

נוסח התפילה שחיבר מרן הראשון לציון המקובל האלהי הרב מרדכי אליהו שליט"א

רבונו של עולם. הנה באנו היום הנה להפיל תחנה לפניך בעד עמך בית ישראל ולבקש רחמים עליהם כי נשעננו על רב חסדיך כמו שנאמר: ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחסנתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם. ומה שבח לך נערוג כי זכינו לראות עין בעין נסים ונפלאות שהנחלת לנו נגד אויבנו אשר זוממים להשמידנו ואתה בטובך הושעתנו והצלתנו מאלפי טילים שירו עלינו ובפרט על הערים שדרות אשקלון וסביבותיהם. ומרובם הגדול ניצלנו ברחמיך המרובים.

ריבנו של עולם עיננו לך תלויות שתחננו ותתן לעמך ישראל חן ושכל טוב אומץ וגבורה להלחם ברשעים ולא לחזקם. להכות כל אויבנו שוק על ירך ולקיים תפילתו של דוד המלך ע"ה "אֲרַדֶּף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֶם וְלֹא אָשׁוּב עַד כְּלוֹתִם אֲמַחֲצֶם וְלֹא יִכְלוּ קוֹם יִפְלוּ תַחַת רַגְלִי". אנא ה' סתום פיות כל המקטרגים

והצרים עלינו בין מלמעלה ובין מלמטה. וקניים בנו מקרא שכתוב: כל כלי יוצר עליך לא יצלה וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאם ה'. ותקניים בנו מקרא שכתוב על ידי ישעיה חוזה אל תירא כי עמך אני אל תשתע בי אני אלקיך אמצתיך אף עזרתיהך אף תמכתיהך בימין צדקי. הן יבשו ויבולמו כל הנחרים כך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך. כי אני ה' אלקיך מחזיק מינה האומר לך אל תירא אני עזרתיהך. אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיהך נאם ה' וגאלך קדוש ישראל. הנה שמתיך למרג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדוק וגבעות כמוץ תשים. תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל בה' בקדוש תתהלל. ותגאלנו גאולה שלימה במהרה. ונזכה ונראה משיח בן דוד מוכתר בכתרו ומשיח בן יוסף משוכלל בהדרו ויפיו בבנין מקדשינו במהרה בימינו אמן בן יהי רצון.

כוונת הקדיש על הגאולה

“יתגדל ויתקדש שמי'ה רבה”

לאחר אמירת תהילים – אם יש מנין עשרה אנשים אומרים קדיש “יהא שלמא”. וכתב מו"ר המקובל הרב יוסף צובירי זיע"א (בסי' ויצבור יוסף בר ח"א פי' שביע, עמו' צ"ג ואילך, וכ"כ בסי' שרש החיים עמי' ע"ג):

לידע כי “עיקר הקדיש נוסד, בין בחול בין בשבת, על עניין הגאולה, במלחמת המשיח עם גוג מלך המגוג”. כי הקדיש פועל לשני עניינים: להעלות העולמות בסוד העמוד הקושר בין עולם לעולם. ועוד, שמכניע הקליפות שלא יתאחזו, כי כאשר הם שומעים השבח הגדול הזה הם נכנעים ואינם עולים עם העולמות.

וְזוֹ הַכוּוֹנָה בְּאִמִּירַת נּוֹסֵחַ הַקְּדִישׁ :
יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ. **שְׁמִיָּה רַבָּא**. שְׁמוֹ הַגְּדוֹל שֵׁם י"ה
הַגְּדוֹל אֲשֶׁר בּוֹ נִבְרָאוּ הָעוֹלָמוֹת, לַעַת הַגְּאוּלָּה כְּאֲשֶׁר יִנְקוּם מֵעַמְלֵק וְאִזּוֹ יִתְגַּדַּל שְׁמוֹ
יִתְבָּרַךְ וְיִהְיֶה שְׁלֵם. יְכוּוֹן לְמַדַּת הַתְּפָאֶרֶת הַשֵּׁם הַגְּדוֹל, שִׁיקְבַּל שְׁפַע וּבְרַכָּה וְחַיִּים
מִלְּמַעְלָה מֵאֵת הַבֵּינָה וְהַחֲכָמָה (עוֹנִים אִמּוֹן) :

בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרְעוּתִיָּה. בְּעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא כְרַצוֹנוֹ לְהוֹדִיעַ שֶׁלֹּא הִיָּה
לוֹ יִתְבָּרַךְ הַכְּרַח בְּכִרְיַת עוֹלָמוֹ, וְלֹא בְרָאוֹ אֶלֶּא בְרַצוֹנוֹ לְכַבּוֹדוֹ. שִׁישְׁפִּיעַ לְעוֹלָם
שֶׁבְרָא שֶׁהוּא בְּמַדַּת הַמַּלְכוּת עִם שְׂאֵר הַבְּנִיָּן. **וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה**. וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתוֹ שִׁיתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּפִי הַבְּרִיּוֹת (פְּשׁוּט). עַל הַקַּב"ה שִׁימְלִיךְ אֶת מַלְכוּתוֹ
עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל (פְּשׁוּט). עַל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שֶׁהַקַּב"ה יִיָּתֵן לוֹ מַלְכוּת וְיִקְרְבוּ לְגוֹאֲלָנוּ
בְּחַיִּינוּ וּבִימֵינוּ בְּמַהֲרָה (דְּרַשׁ). עַל הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא מַדַּת הַמַּלְכוּת, וּמִתְפַּלְלִים
שֶׁתַּחֲזוֹר הָעֵטְרָה מִנְּפִילְתָּהּ בְּגִלוּת, לְקַדְמוֹתָהּ כְּבִרְאִשׁוֹנָה, לְמַמְלַכְתָּהּ וּלְמַמְשַׁלְתָּהּ
וְתִהְיֶה לְצַל סוֹכֵת שְׁלוֹם (סוּד). **וְיִצְמַח פְּרֻקְנִיָּה**. וְיִצְמִיחַ יְשׁוּעָתוֹ, גְּאוּלְתוֹ,
וְיִקְרַב מְשִׁיחִיָּה. וְיִקְרַב מְשִׁיחוֹ כְּדִי שִׁיקְרַב אֶת זְמַן בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ,
וְיִפְרוֹק עַמִּיָּה. וְיִצִּיל עַמּוֹ וְאִזּוֹ יִגְאֹל עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּתְקַיֵּם הַגְּאוּלָּה
בְּפִעֻלָּה, **בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּיָּהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל**.
בְּחַיִּיכֶם וּבִימֵיכֶם וּבְחַיִּיהֶם שֶׁל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפִי שְׂאִז בְּזִמְנָה הַגְּאוּלָּה יִתְרַבּוּ הַצְּרוּת
וְהַשְּׂמִדוֹת לְהַשְּׂמִיד הַפּוֹשְׁעִים וְהַמּוֹרְדִים, וְעַל כֵּן כְּדִי שֶׁלֹּא נִהְיֶה בְּכֻלָּם אֲנוּ
מִבְּקָשִׁים חַיִּים וְאוֹרֵךְ יָמִים כְּאֵן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, **בְּעֲגָלָא** בְּמַהֲרָה, **וּבְזְמַן**

קריב ובזמן קרוב, **ואמרו אמון**: ואמרו "אמן" השליח ציבור אומר כן לציבור להודיע, שיחד כולנו בלב אחד כאיש אחד אנו מחויבים על קידוש השם:
יהא שמייה רבא מברך. לעלם ולעלמי עלמיא יתברך.
 (הציבור עונים כאן אחריו אמון):

אמן. תרמוז בכתר. דאל"ף דאמן רומז לכתר עליון. **יהא.** חכמה. כי היר"ד ושם י"ה רמוזים שם, **שמייה.** בינה. כי שם רומז גם כן שם י"ה, נוטריקון שמ-י"ה. **רבא.** גדולה. תרגום גדול, רבא, **מברך.** גבורה. כלומר מ"ב ר"ך, **לעלם.** תפארת. **ולעלמי.** יסוד. **עלמיא.** נצח והוד. **יתברך.** מלכות. שכן עיקר בכל תפילותינו וברכותינו להמשיך הברכות מרום המעלות עד מלכות שמים:

וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה.
ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (אמן):

לעלא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא.
דאמירן בעלמא ואמרו אמון. (אמן):

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה
ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמון. (אמן):

עושה שלום במרומיו. הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו.
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמון. (אמן):

והכל בכוונת מכוון ליחד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם כל ישראל לתכלית הגאולה, לאקמא שכינתא מעפרא, למהר ביאת משיח צדקנו ויתגדל ויתקדש שמו יתברך ויתעלה.

השל"ה הקדוש מתולדות חיי הצדיק בעריכת הרב משה עמיאל

השל"ה הקדוש

הוא רבי ישעיהו הלוי הורוביץ זיע"א, אשר זכה לתוארו: "השל"ה הקדוש", על שם ראשי התיבות של ספרו המפורסם: שני לוחות הברית.

הורתו

רבי ישעיהו נולד בעיר פראג בשנת ה'שיח לבריאת העולם. אביו, הוא רבי אברהם בן הרב שבתי שפטל הלוי זיע"א, שנודע בגאונותו בתורה ומחבר ספרים, ביניהם: בית אברהם, חסד אברהם, יש נוחלין ועמק ברכה. משפחת הורוויץ היא משפחה של לויים, מקורה בספרד, ובשנת 1391 הם עזבו את ספרד ועקרו לעיירה הורוויץ שבצ'כיה, וכעבור כמה שנים עברו לפראג ושם ייסדו ישיבות ובתי כנסת, ובהם בית הכנסת "פנקס שול" אשר התפרסם כעבור מאות שנים בימי השואה האיומה כאשר ניצולי השואה בפראג כתבו על קירותיו בית הכנסת הזה את שמות שבעים אלף יהודי צ'כוסלובקיה אשר נספו בשואה.

תלמודו

בתחילה, למד רבי ישעיהו תורה מפי הרב אביו. משפחתו עקרה מפראג אל העיר קראקו שבפולין ומשם לעיר הגדולה של חכמי ישראל לובלין. שם הוא למד בישיבה המפורסמת של המהר"ם מלובלין, מפי רבי שלמה לוריא המהרש"ל ורבי מאיר מלובלין המהר"ם מלובלין. נשא לאשה את מרת חיה מויל, בתו של פרנס חשוב בקהילת וינה, רבי אברהם מויל.

ברבנות וראשות הישיבה

רבי ישעיהו הלוי התפרסם בצעירותו כגאון גדול בתורה. הוא השתתף בישיבות הרבנים הידועות בכינויין: 'ועד ארבע הארצות', ושם נשא ונתן בהלכה עם גדולי וגאוני הדור. הוא נבחר לכהן פאר ברבנות בכמה קהילות גדולות וידועות לתורה ולתעודה בערים: דובנה, אוסטרעהא, פויזן, קראקו, וינה ופרנקפורט, כאשר בכל עיר הוא שימש גם בתפקיד ראש הישיבה הגדולה והעמיד תלמידים רבים.

בשנת ה'שעה, גורשו יהודי פרנקפורט ממקומם, וגם רבי ישעיהו הלוי יצא לגולה יחד עם בני הקהילה. באמצע אותה שנה, הוא נבחר לתפקיד הרב ראשי בפראג, וכיהן במשך שבע שנים עד שעלה לארץ ישראל בשנת ה'שפא.

העלייה לארץ ישראל

העלייה לארץ הקודש הייתה משאת נפשו של השל"ה הקדוש, ולאחר פטירת אשתו הרבנית ז"ל הוא החליט למלא את משאלת לבו. הוא נפרד לשלום מבני קהילתו הגדולה, מבניו ונכדיו, בדרכו לארץ הוא עבר דרך קהילות יהודיות והתקבל בכל מקום ברוב פאר והדר. הוא המשיך והגיע דרך העיר חאלב שבסוריה לירושלים, ובערב שבת קודש פרשת "ויצא", בשנת ה'שפב, הגיע השל"ה הקדוש לעיר הקודש ירושלים.

רבי ישעיהו התקבל בהדר ובשמחה רבה ע"י קהילה האשכנזית אשר מיד קיבלה אותו עליה לרב ומורה הוראה. הוא נשא אשה שנייה, ועבר להתגורר בצפת ואח"כ בטבריה.

השנה הראשונה לבואו לארץ ישראל הייתה שנת שמיטה. לאחר שהשנה הקודמת הייתה שנת בצורת, בקשו רבים עצות להקל בדיני השמיטה, אך השל"ה חש לקדושת הארץ ומצוותה והעמיד את דיני השמיטה כהלכתם, כשהוא אומר: "ואני דנתי עם עצמי וחשבת בלבבי, אני מחויב לקיים יותר מהם, ואפילו למכור גלימא מעל כתפיי" (ספר השל"ה חלק האותיות).

העלילה והמאסר

עם בואו של השל"ה לעיר הקודש ירושלים, החלה התעוררות יהודית רבה של יהודים לבוא ולהשתכן בעיר. באחת מאגרותיו מתאר השל"ה את המצב וכותב ברגשי הודאה: "כי תהילה לאל נעשה צר המקום בירושלים".

בתקופה זו נהנו היהודים מיחס הגון של המושל אחמד פחה, אולם כבר בשנת ה'שפ"ה, התחלף השלטון ונתפס ע"י אחד ממשפחת אבן פרוח אשר ברשעותו חבר לשלטון בדמשק, וכבלעם הרשע היה שתום עין רע ובליעל שקנה בשוחד את השלטון ורדף והכביד על חיי היהודים. ביום שבת אחת, הוא שלח את חייליו לשני בתי הכנסת הגדולים בירושלים העתיקה, הספרדי והאשכנזי, ועצר חמשה עשר מרבני קהילה וביניהם גם השל"ה הקדוש. הוא תבע מהיהודים לשלם מיד סכום כסף גדול ככופר נפש, הרבנים שהו במאסר הקשה זמן רב עד שנאסף הכסף, ובערב ראש השנה הם שוחררו מהמאסר.

העלייה לצפת ולטבריה

השל"ה הקדוש יחד עם עוד כמה מרבני קהילה, נמלטו ועלו לדור בעיר צפת. יש אומרים, כי עלייתו דווקא לעיר צפת הייתה מכוונת בסוד עליון, מפני שהוא ראה בה מקום חשוב לעבודת ה' על מנת להחיש גאולה לעם ישראל. כעבור כמה שנים, הוא העתיק את מגוריו לעיר טבריה. הערים צפת וטבריה פרוח בעת ההיא כמרכז לתורה בכלל ולתורת הקבלה בפרט, מאז ימי האר"י ותלמידו מהר"י זיע"א, והשל"ה כוון את עצמו אליהן על מנת להתעמק בתורת הסוד אשר בה ייסד את חיבורו הגדול "שני לוחות הברית". הוא גם שאף לבטל מעל כתבי האר"י את החרם שהוטל בתואנה לאמינות הכתבים, על מנת לחשוף ולהעמיד אותם אורם עבור הלומדים וההוגים בתורת הח"ן.

הספר "שני לוחות הברית"

השל"ה זכה והשלים את ספרו הגדול "שני לוחות הברית" בהיותו בעיר טבריה. עם סיומו, הוא שלח את כתב היד לבניו ששהו בפראג. בנו הרב שבת, שימש אז כרבה הראשי של העיר פוזן והסביבה, והוא שהוציא לאור את הספר בשנת ה'ת"ח כרוך יחד עם חיבורו שלו "ווי העמודים". בשנת נח"ת, היא שנת הולדתו של הבעש"ט, הודפס הספר בשנית ורבים קבעו את לימודם בו. שם הספר מבטא את מגמת השל"ה להאיר בו יסודות לכל עולם התורה כולה.

הספר כולל משנה סדורה של ביאוריו על יסודות התורה, קיום המצוות, השבת ומועדי ישראל, וכן עוד עניינים הקשורים בקיום היהדות ומלאים אהבת תורה ויראת-שמים, והדרכות של חסידות ומוסר.

בשער ההוצאה הראשונה של הספר נכתב הזה"ל: אמרות טהורות, מפנינים יקרות, חבור על שתי תורות, בכתב ובפה מסיני מסורות, ערוכות וסדורות מהגיבור בגבורות, איש אלוקי בוצינא קדישא, מרא דארעא דישראל, החכם השלם בכל מידות וחוכמות, גלויות וסתומות, הגאון אשר שפעת יפעת אור תורתו זרח בכל התפוצות, מקצה אל קצה - כבי הרב מהר"ר ישעיה במהר"ר אברהם הלוי זיע"א ממשפחת הורוויץ, הספון וטמון במנוחתו בארעא קדישא".

בנוסף לחיבור השל"ה, הוא כתב עוד ספרים והם: סידור שער השמים. שמות גטין. ספר מצוות תפילין ובגדי ישע.

עלייתו למרומים

שלוש שנים שהה השל"ה בטבריה, ובגיל שבעים לחייו הסתלק לבית עולמו. הוא ציוה לפני פטירתו שיכריזו בכל בתי הכנסת ובתי המדרש של טבריה ויודיעו את הנוסח הבא: "להוי ידוע שנפטר רבי ישעיהו סג"ל הורוביץ, והוא ציוה שלא יספידוהו רק יאמרו מספר סליחות בימי השבעה וביום השנה לפטירה". מקובל במסורת כי מועד פטירתו היה י"א בניסן ה'ש"ץ (1628). קהל רב ליווה את פטירתו, ומקום מנוחתו נקבע בציון הקדוש אשר על יד קברותיהם של רבי יוחנן בן זכאי והרמב"ם.

מספרים בשם מקובלים, כי השל"ה בחר לו למקום קבורתו את טבריה, מפני מעשה שהיה בחייו: כאשר הוא סיים את ספרו "בני לוחות הברית", הוא הראה אותו לחברו המגיד, שהיה אחד מהזקנים הנסתרים. המגיד תמה עליו, כיצד הוא העז לתת לספרו שם כ"כ משמעותו כשני-לוחות הברית. - השל"ה נרתע מהשאלה הנוקבת, אך מיד ענה כי למד זאת מרבה של צפת, רבנו משה אלשיך זיע"א, שחיבר ביאור על התנ"ך וקרא לו בשם "תורת משה". השיבו המגיד, ומנין לך שהוא הרב אלשיך שלם עם מה שעשה בכך? השל"ה התקשה בכך, ויש אומרים כי מפני זה עבר מירושלים וקבע את מגוריו בצפת. שם הוא התודע לזקני צפת, ומהם שמע שאכן הרב אלשיך לא היה שלם עם שם חיבורו שכבר נפוץ ברבים. השל"ה הצטער עוד יותר, אך אותו זקן בקש להניח את דעתו והשיבו, כי גם הרב אלשיך לא קראט לחיבורו "תורת משה" מעצמו, אלא כשהוא מסתמך על הנשר הגדול, הוא הרמב"ם אשר קרא לחיבורו הגדול בהלכה בשם "משנה תורה". לכן בשארית ימיו, השל"ה עלה לטבריה, וביקש כי יקברו אותו על יד הרמב"ם, על מנת שאם חלילה ישאל בשמים לשם ספרו, יוכל לסמוך עצמו על הרמב"ם בעל "משנה תורה".

עוד המשיך הזקן המיוחד ואמר, כי למעשה המוני בית ישראל קבעו שינוי בשמות הספרים הללו: לחיבור שני לוחות הברית קוראים בקיצור ספר השל"ה, לחיבור תורת משה קוראים בשם ספר האלשיך, ולחיבורו של הרמב"ם קוראים היד-החזקה.

יום ההילולא לעלייה לציון השל"ה הקדוש מקובל מידי שנה ביום י"א בניסן. אומנם, המונים נוהגים לעלות לציונו הקדוש ביום כ"ט באייר, ערב ראש חודש סיוון, ולומר שם את נוסח התפילה הידועה שחיבור לאבות להתפלל על ילדיהם, וכתב על כך בלשון קדשו: "...חל עלינו חובת התפילה ובקשה לה' יתברך בכל צרכינו, כי הכול מאיתו יתברך... וביותר צריך זירוז להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם... ולבי אומר לי שעת רצון לתפילה זו בערב ראש חודש סיוון...".